

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ
РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
ФЕДЕРАЦІЯ ГАНДБОЛУ УКРАЇНИ

"Затверджено"

Перший заступник Голови
Держкомспорту України

ГАНДБОЛ

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
ДЛЯ ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКИХ СПОРТИВНИХ ШКІЛ,
СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКИХ ШКІЛ
ОЛІМПІЙСЬКОГО РЕЗЕРВУ,
ШКІЛ ВИЩОЇ СПОРТИВНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Київ - 2003

3

Гандбол:

Навчальна програма для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву, шкіл вищої спортивної майстерності.

Програму підготували:

О.О.Данилов - доцент, канд. пед. наук;
О.Г.Кубраненко - доцент, канд. пед. наук;
С.Г.Кушнірюк - заслужений майстер спорту, державний тренер збірної команди України з гандболу;
В.М.Маслов - доцент, канд. пед. наук.

Програма обговорена та ухвалена Федерацією гандболу України, отримала експертну оцінку Вченої ради ДІДФКС.

Редактор О.П.Моргушенко.

Програма для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву та шкіл вищої спортивної майстерності з гандболу складена на підставі передового досвіду роботи тренерів, фахівців і результатів наукових досліджень у галузі теорії та методики підготовки юних спортсменів. Спеціалізація та конкретизація методів і засобів, форм планування та контролю навчально-тренувального процесу дозволяє тренерам більш продуктивно і кваліфіковано готовувати юних гандболістів.

Сучасний розвиток гандболу вимагає більш ефективної підготовки, спрямованої на різновідмінний фізичний розвиток дітей, засвоєння та удосконалення техніко-тактичних прийомів грі з одночасним розвитком їх ігрової розумової діяльності, специфічної діяльності під час змагань при грі в захисті та нападі. Водночас з цим потрібно підвищити рівень підготовки дітей з метою формування у них рішучості, працьовитості, стійкості й волі до перемоги. Тренери занадто затягають процес навчання техніки, не поєднуючи її з тактикою, або навілики спрострощують її. Часто навчально-тренувальний процес юних гандболістів не є адекватним змагальній діяльності, а великий обсяг вправ, що виконуються, за формою та змістом не відповідає цілеспрямованому удосконаленню техніко-тактичних дій під час грі у захисті та нападі. Саме ігрова змагальна модель визначає засоби й методи підготовки юних гандболістів. Все частіше тренерами впроваджуються вправи, що удосконалюють уміння віртуозно володіти м'ячем при виконанні передач та кидків м'яча, а також при різноманітних відволіканочих діях проти суперника.

"Школи" техніки й тактики, як основні основи грі в гандбол, потрібно приділяти велику увагу тренерам, що працюють з дітьми 10-12 років. У цьому віці спостерігаються значна пластичність центральної нервової системи та інтенсивний розвиток рухових аналізаторів, що сприяє засвоєнню техніки грі у сполученні зі спритністю та тактикою рухів спортсмена. Якщо прогляданий цей період навчання, то у подальшому надто складно надолижувати засвоєння юними гандболістами техніки й тактики.

Засвоєння техніки й тактики повинно відбуватися на фоні поступового розвитку тих фізичних якостей, що сприяють всебічному атлетичному розвитку, а також формуванню тих умінь і навичок, які допомагають набути змінні керувати своїми рухами в ігрових умовах. Саме через техніку й тактику відбувається зростання спортивної

майстерності юних гандболістів, які в 12-13 років починають спеціалізуватися за ігровим амплуа з використанням індивідуальних особливостей - зріст, швидкість, спрятність, рухливість, сила кидка, стрибучість, рівень розумової діяльності.

На етапах початкової спортивної спеціалізації помітно збільшується обсяг ігрової та кидкової підготовки, а також удосконалення спеціальної практездатності гандболістів при грі у захисті, нападі та грі воротара.

У програмі охоплені всі види та методики підготовки юних гандболістів, види контролю, висвітлени питання планиування навчально-тренувальних занять впродовж річного циклу підготовки.

1. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА БАГАТОРІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Багаторічне тренування - від юних гандболістів-початківців і до спортсменів високої класифікації - єдиний процес, що підпорядковується ідеїм закономірностям.

Залежно від півоків закономірностей розвитку дітей та підлітків, юнаків і дівчат, а також закономірностей спортивного тренування багаторічний процес підготовки гандболістів поділяється на п'ять етапів: попередній підготовки, початкової спортивної спеціалізації, поглибленної тренування, спортивного удосконалення та удосконалення спортивної майстерності. Тривалість спортивного тренування зумовлюється специфічними особливостями виду спорту, а також рівнем спортивної підготовленості тих, хто займається. При цьому треба також враховувати наспортний та біологічний вік дітей, їх спроможність передносити зростаючі за обсягом та інтенсивністю тренувальні навантаження.

Щоб правильно побудувати багаторічний навчально-тренувальний процес, необхідно орієнтуватися на оптимальні вікові групи, в межах яких юні гандболісти досягають певних результатів. Найвищих досягнень у гандболі домагаються спортсмені у віці 22-25 років (чоловіки та жінки). Причому вікові зони успіхів у гандболі для чоловіків поділяються на: зону перших великих успіхів - 19-21 рік, зону оптимальних можливостей - 22-25 та зону підтримки високих результатів - 26-28 років; для жінок: зона перших великих успіхів - 18-19 років, оптимальних можливостей - 20-24, підтримки високих результатів - 25-26 років.

Проте вік не є єдиним чинником, який треба враховувати при формуванні раціональної системи багаторічного тренування та розподілу його на окремі етапи. Потрібно також враховувати специфіку гри, темпи

розвитку фізичних якостей, удосконалення техніки, тактики, психологічну зрілість та ігровий досвід.

Спортивний відбір у гандболі охоплює всі основні етапи багаторічної підготовки юних спортсменів. Проте оцінка обдарованості дітей та їх скільності до грі в гандбол не повинна проводитися тільки шляхом "відсортування", а має прогнозувати рухову здібність дітей через систему навчання (1-1,5 роки) та змагань.

Висока станиність показників дітей у 9-12 років щодо координації, спрітності та швидкості рухів свідчить про те, що вихідний рівень їх розвитку дає підстави враховувати ці показники при попередньому зарахуванні дітей в гандбольну секцію.

Водночас з цим визначення первинного стану рухових здібностей дітей за тестами дозволяє більш об'єктивно підбрати методи та засоби на початковому етапі навчання юних гандболістів. Володіючи певною налійністю, тести, проте, не дозволяють тренеру прогнозувати розвиток рухового хисту на тривалий термін, а лише визначають стан і притягність до гандболу цих якостей у дітей в даний час.

У дітей молодшого шкільного віку (9-12 років) всі основні компоненти рухових здібностей тісно взаємопов'язані, і спроба об'єктивно оцінити кожний з них не завжди реальна. Тому надійність прогнозу здатності дітей до грі в гандбол повинна засновуватися насамперед на показниках становлення спортивної майстерності та зростання фізичного та рухового потенціалу юних спортсменів у процесі навчання (1-2 роки).

При відборі та підготовці юних гандболістів особливу увагу треба приділяти роботі з високорослими юнаками та дівчатами. Слід враховувати їх особливості, пов'язані з відносним відставанням у розвитку грудної клітки, м'язів-згиначів ніг, тулуба та рук, у дівчат - скількість до повноти. Тому для високорослих дівчат та юнаків доцільно проводити індивідуальні додаткові заняття з розвитку швидкості реакцій основних груп м'язів (особливо м'язів тулуба та рук). При складанні контрольних нормативів такі юнаки та дівчата оцінюються поза конкурсом, реєструються тільки показники, що вивилюють рівень розвитку фізичних якостей та спеціальні техніко-тактичні дії.

Процес удосконалення загальної та спеціальної практездатності юних гандболістів є надзвичайно складним і багатокомпонентним, куди входять три види хімічних реакцій, що забезпечують м'язову діяльність: зеробіза за участю кисню; а lactatna anaerobica, що дозволяє виконувати короткочасну роботу від 15 до 30 с; лактатна анаеробна, що забезпечує роботу від 30 с до 5-6 хв.

При плануванні заняття аеробної спрямованості у спортсмена потрібно визначити їх тренувальний вплив на ємність і потужність аеробних процесів енергозабезпечення.

З початку підготовчого етапу поступово збільшується ємність аеробних процесів за допомогою методу рівномірного підвищенні та повторний методи з інтенсивністю виконання вправ 60-70 % максимальної (13-14 років) та 80-85% максимальної (15-16 та 17-18 років). Для дівчат інтенсивність зменшується від 50 до 60%. Для удосконалення спеціальних аеробних компонентів, характерних для витривалості юних гандболістів, у тренувальному процесі необхідно вирішувати два напрямки:

1. Підвищення рівня можливостей лактатної системи енергозабезпечення. Використовується повторно-інтервалийний метод накопичення вправ у серіях, у ході яких накопичується кисневий борг. Інтервали відпочинку між серіями повинні забезпечувати ліквідацію кисневого боргу. Інтенсивність вправ - як у змаганнях. Вправи за характером мають відображені рухову діяльність у захисті, нападі та грі короткочасно.

2. Підвищення ємності процесів анаеробної лактатної спрямованості. Тривалість роботи 2-3 хв. При розвитку потужності лактатної анаеробної системи енергозабезпечення тривалість повторних вправ не повинна перевищувати 30 с.

При удосконаленні спеціальної практездатності необхідно враховувати наступне: вправи аеробного характеру доцільно застосовувати після вправ анаеробного аеролактатного та анаеробного лактатного впливу.

Відновлення ЧСС після фізичних вправ у дітей різного віку залежить від обсягу навантаження. Після нетривалих вправ максимальної потужності у дітей 11-14 років відновлення відбувається швидше, ніж у дорослих. Після напруженіх і тривалих вправ період відновлення ЧСС за віком зкорочується.

На першому році навчання основний акцент робиться на засвоєння засад техніки прийомів гри. Далі ці засади "обростають" варіативністю рухових дій, тобто тактикою, яка дозволяє виконувати та пристосовувати деталі техніки до ігрових умов. У цьому зв'язку оволодіння технікою гри

успішно здійснюється тільки за умов паралельного формування тактики гри на фоні розвитку оперативного мислення, яке пов'язане з оцінкою, вибором та реалізацією рухової дії.

Розвиток фізичних якостей повинен відбуватися разом з навчанням техніки й тактики (насамперед швидкості, спрітності та координації рухів), особливо у дівчат до 11-12, у хлопчиків 13-14 років, тобто до статевого дозрівання.

Стрібкові та швидкісно- силові можливості значно зростають у хлопчиків до 13, у дівчат до 12-13 років, далі це зростання сповільнюється до 17-18 років. Тому велику увагу у системі підготовки юних гандболістів з 9 до 13 років необхідно приділяти не тільки інтенсивному засвоєнню техніки й тактики, але й розвитку спеціальних фізичних якостей, які закладають базу та сприяють подальшому зростанню спортивної майстерності, що пов'язано з підвищенням практездатності.

Особливе місце у системі підготовки юних гандболістів посідає процес навчання та удосконалення кидків м'яча, який утруднюється тим, що деталі техніки кидків м'яча постійно видозмінюються в ігрових ситуаціях.

Приєдусувальна варіативність при кидках м'яча у гандболі пов'язана насамперед з формуванням оперативного мислення, що дозволяє спортсмену видозмінювати та коригувати деталім техніки кидкових рухів згідно з ігровими ситуаціями. Все це дозволяє стверджувати, що удосконалення кидків м'яча повинно проходити у наближеннях до ігрових умов (змодельованих ігрових ситуаціях, де обумовлені ігрове амплуа, активний та пасивний захисники, відволікаючі дії) та в умовах гри.

Таблиця 1

2. РЕЖИМ РОБОТИ ТА НАПОВНЮВАННЬ НАВЧАЛЬНИХ ГРУП З ГАНДБОЛУ У ДІОСПІ

Етап підготовки, рік навчання	Вік учнів для зарахування, років	Мінімальна кількість:			Вимоги до спортивної підготовленості
		груп у школі	учнів у групах	на тиждень	
1	2	3	4	5	6
Групи початкової підготовки					
1-ІІ	9	3	18	6	Виконати контролю-нормативні вимоги програми
Більше 1	10-11	3	16	8	

Продовження табл. 1					
1	2	3	4	5	6
Навчально-тренувальні групи					
1-й	11-12	2	14	12	ІІІ юн. розряд
2-й	12-13	2	12	14	ІІІ піввердити ІІІ юн. розряд
3-й	13-14	2	12	18	ІІ юн. розряд
Більше 3	14-15	2	12	20	І юн. розряд
Групи спортивного удосконалення					
1-й	15-16	2	6	24	ІІІ розряд
2-й	16-17	2	6	26	ІІ розряд
Більше 2	17 і старші	2	6	28	І розряд
Групи вищої спортивної майстерності					
Весь термін	18 і старші	2	6	32	Піввердити І розряд, виконати КМС, увійти до складу команди майстрів

3. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНАУВАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Одне з основних організаційних завдань дитячо-юнацьких спортивних шкіл - комплексування їх з найбільш підготовленими із здібних до заняття гандболом учнів загальноосвітніх шкіл і спеціальних навчальних закладів, що пройшли медичний огляд та одержали дозвіл лікаря на відвідування заняття. Діти, які поступають до ДЮСШ, поділяються на підгрупи, складаючи контрольні нормативи для визначення їх фізичного стану та рухових здібностей на даному етапі. Після 3-6 місяців тренерового терміну за рішенням тренера діти залишаються наказом директора ДЮСШ до навчальних груп. Далі через систему тренувальних занятт, навчальних ігор протягом року вони відбираються в основні групи.

Навчальний рік в усіх групах спортивних шкіл розпочинається з 1 вересня. Заняття проводяться за розкладом, при складанні якого повинна враховуватися зайнятість дітей у загальноосвітній школі.

Провідною формою навчальної роботи є групові та індивідуальні заняття. Крім заняття за розкладом, діти повинні щодня самостійно займатися ранковою гімнастикою, виконувати завдання тренера щодо удосконалення своєї фізичної підготовленості, індивідуальної тактичної та технічної майстерності.

Переведення учнів з однієї вікової групи до іншої здійснюється наприкінці навчального року за результатами засвоєння програми та виконання передбачених нею контрольних вимог.

Обов'язковим розділом навчально-тренувальної роботи є участь юних гандболістів у навчальних іграх і змаганнях згідно з календарем ДЮСШ.

Тренер-викладач повинен постійно стежити за успішністю своїх вихованців у загальноосвітній школі, за їх дисципліною, здійснювати контроль за юніорниками, установлювати особистий контакт з класним керівником і батьками учнів.

Під час проведення заняття треба застосовувати засоби запобігання травм і дотримуватися санітарно-гігієнічних вимог до місць заняття, устаткування, інвентарю та спортивної форми учнів. Останні зобов'язані проходити лікарський огляд не менш ніж 1 раз за 6 місяців, а також перед змаганнями. Тренер, як юридична особа, несе відповідальність за організацію тренувальних навантажень і процес відновлення юних спортсменів.

3.1. Принципи спортивної підготовки

У процесі підготовки юних гандболістів потрібно дотримуватися таких дидактичних принципів:

вихованого навчання - ідеально-політичне, розумове, моральне, трудове та естетичне виховання;

науковості - науковий підхід до системи навчання, удосконалення знань викладачів, аналіз і синтез системи підготовки юних гандболістів;

систематичності та послідовності - систематичність викладання матеріалу та його наступність з попереднім, а також логічна послідовність і взаємозв'язок засобів і методів навчання;

наочності Для юних гандболістів 9-14 років принцип наочного відтворення дій є дуже важливим у засвоєнні техніки й тактики;

індивідуалізації - урахування індивідуальних (вікових, фізичних і психологічних) особливостей у навчально-тренувальному процесі;

доступності - засвоєння оптимального ступеня складності техніки й тактики рухової діяльності, поступове підвищення навантаження та його нариєвання;

сполученого впливу - взаємозв'язок фізичної, техніко-тактичної та іншої підготовки, регулювання в цьому зв'язку й психологічного впливу;

міцності. Стабільність і варіативність рухових дій та їх результативність, включаючи психологочну стійкість, створюють ступінь надійності майстерності юних гандболістів;

складності - поступове ускладнення координації, спрітності та швидкості рухової діяльності, підвищення тренувального навантаження та обсягу змагальної діяльності;

сумісності - зв'язок та підпорядкування індивідуальних рухових дій командним тактичним взаємодіям з метою досягнення спортивного результату.

3.2. Модель побудови багаторічного тренування гандболістів 9-18 років

Етап підготовки	Вік учнів, роки	Основні завдання тренування	Зміст тренувального процесу	
			3	4
І этап початкової підготовки та відбору	9-10	Виявлення здібних до гри в гандбол дітей. Приєднення зацікавленості до заняття гандболом. Зміцнення м'язово-з'язкового апарату. Розвиток швидкості, гнучкості, спрітності, координації рухів. Розвиток спеціальних якостей, що обумовлюють успішне оволодіння технікою й тактикою гри. Навчання засадам техніки гри. Захочення до змагальної діяльності	Складання контрольних нормативів для заняття у відділенні гандболу. Вправи для розвитку загальних фізичних і функціональних можливостей - бігові - гігантські вправи. Рухливі гри з метою розвитку уваги, швидкості та спрітності, координації рухів. Спеціальна фізична підготовка для розвитку швидкості, спрітності та координації рухів. Технічна підготовка. Навчання переміщенню, веденню, передачі і кидках м'яча, техніки гри воротаря, захисника та нападника. Виховання морально-волевих якостей	
ІІІ этап початкової спортивної спеціалізації	10-11	Загальна фізична підготовка - загальна витривалість, зміцнення і стабілізація м'язів. Спеціальна фізична підготовка - розвиток швидкості та маневреності бігу, стрибка, розвиток силы, точності при кидках м'яча. Техніка - удосконалення ведення, передач та кидків м'яча в різноманітних їх сполученнях. Удосконалення техніки гри в захисті та нападі, гри воротаря. Техніка - вивчення та удосконалення фігур при веденні, передачах і кидках м'яча. Удосконалення взаємодії гравців у захисті - 6:1, 5:1 та нападі - 3:3. Інтегральна (комплексна) підготовка з метою підвищення рівня удосконалення техніки гри в захисті, техніки гри воротаря. Тактика - вивчення та удосконалення фігур при веденні, передачах і кидках м'яча. Удосконалення взаємодії гравців у захисті - 6:1, 5:1 та нападі - 3:3. Інтегральна (комплексна) підготовка з метою підвищення рівня удосконалення техніки гри в захисті, а також фізичних якостей в ігрових та змагальних умовах. Індивідуальні заняття за спеціальним завданням. Удосконалення спеціальної психічної підготовленості юних гандболістів у навчальних і змагальних іграх. Теоретичні заняття з техніки й тактики гри		

Продовження табл. 2

1	2	3	4
Етап	10-11	Розвиток спеціальної координації та спрітності рухів, гнучкості та рухливості суглобів. Розвиток швидкості та маневреності під час бігу та ведення м'яча. Навчання техніки й тактики, ведення, передач і кидків м'яча. Ознайомлення з технікою гри в захисті та нападі, гри воротаря. Удосконалення морально-волевих та психічних якостей	вантажує спеціальну гнучкість, координацію рухів. Техніка - удосконалення та оволодіння навичками в переміщенні травм, передачі, веденні, кидках м'яча, фігур, техніці гри воротаря. Тактика гри в захисті - 6:0, 5:1, в нападі - 3:3 та атак з ходу. Ігрова підготовка - однобічні та двобічні ігри. Теоретична підготовка - правила змагань, самоконтроль і загальна гігієна
ІІІ етап	11-15	Підвищення рівня загальної фізичної підготовленості. Удосконалення спеціальних фізичних якостей, потрібних для формування ігрових навичок та умінь. Удосконалення техніки й тактики гри в захисті та нападі. Гри воротаря. Виховання морально-волевих якостей	Загальна фізична підготовка - біг 400 м, силова підготовка, стрибкова та бігова витривалість. Спеціальна фізична підготовка - розвинення швидкості та маневреності бігу, стрибка, підготовка, розвинення сили, точності при кидках м'яча. Техніка - удосконалення ведення, передач та кидків м'яча в різноманітних їх сполученнях. Удосконалення техніки гри в захисті, техніки гри воротаря. Тактика - вивчення та удосконалення фігур при веденні, передачах і кидках м'яча. Удосконалення взаємодії гравців у захисті - 6:1, 5:1 та нападі - 3:3. Інтегральна (комплексна) підготовка з метою підвищення рівня удосконалення техніки гри в захисті, а також фізичних якостей в ігрових та змагальних умовах. Індивідуальні заняття за спеціальним завданням. Удосконалення спеціальної психічної підготовленості юних гандболістів у навчальних і змагальних іграх. Теоретичні заняття з техніки й тактики гри

Продовження табл. 2

1	2	3	4
Група спортивного удо скон алення	15-17	Підвищення загального рівня фізичної підготовленості. Удосконалення спеціальних фізичних якостей: сили - при кидках м'яча, стрибках; швидкості - при переміщенні, веденні передачах та кидках; спрятності - техніки й тактики гри. Розвиток спеціальної працездатності гандболіста при грі в захисті та нападі. Швидкісно-силова підготовка. Проведення заняття з високим обсягом тренувань в тижневому циклі із застосуванням двох занятт з підвищеною інтенсивністю. Удосконалення техніко-тактичної підготовленості при грі в захисті та нападі, грі воротаря. Моделювання вправ з методом удосконалення техніки й тактики. Морально-волькова підготовка, що включає навчальні ігри. Індивідуальні заняття з урахуванням ігрової функції. Теоретична підготовка з питань психологічних якостей гандболіста і тактики гри	Загальна фізична підготовка - біг 800, 1500 і 3000 м, розвинення всіх груп м'язів (гімнастичні вправи, вправи зі штангою, набивними м'ячами, гімнастичною палкою). Розвиток загальної витривалості. Спеціальна фізична підготовка, спрямована до техніки й тактики гри в захисті та нападі. Розвиток спеціальної сили - вправи з набивними м'ячами, стрибкові, вправи з опором. Швидкісно-силова підготовка воротаря. Проведення заняття з високим обсягом та інтенсивністю навантажень. Гляти-шестиразовий тренування в тижневому циклі із застосуванням двох занятт з підвищеною інтенсивністю. Змагальні навантаження із застосуванням однотаєвобічних навчальних ігор. Визначення для кожного гандболіста його ігрової функції та проведення індивідуальних тренувальних занятт. Інтегральне тренування. Виховання сміливості, рішучості в процесі тренувань і змагань
Група видої спортивної майстерності	18 старши	Підвищення рівня загальної фізичної підготовленості - витривалості, розвинення всіх груп м'язів. Спеціальна фізична підготовка, що сприяє підвищенню працездатності	Загальна фізична підготовка - біг 1500, 3000 м, загальна силова підготовка. Спеціальна фізична підготовка - розвинення спеціальної працездатності гандболіста при грі в захисті та нападі. Розвиток стрибучості, сили, точності кидка м'яча. Виконання

Продовження табл. 2

1	2	3	4
Група видої спортивної майстерності	18 старши	ності гандболіста при грі в захисті, нападі та грі воротаря. Підвищення швидкісно-силових можливостей гандболіста із рівнем вимог команди відповідної кваліфікації. Підвищення рівня індивідуальної техніко-тактичної підготовленості, тактичної взаємодії гравців у захисті та нападі. Досягнення стабільності гри в змаганнях, надійності та ефективності виконання ігрових функцій	прийомів гри при високій інтенсивності та варіативності дій. Проведення заняття з високою інтенсивністю та величезним обсягом тренувального навантаження (1-2 рази в тижневому циклі). Спеціальна фізична підготовка з урахуванням ігрової функції. Технічна підготовка - удосконалення прийомів грі в наближеннях до змагальних умовах, розвиток пристосувальної варіативності на фоні розумової діяльності. Тактична підготовка - індивідуальне удосконалення тактики виконання прийомів гри - фінітів при кидках, передачах, веденні м'яча та переміщеннях. Удосконалення взаємодії гравців при різноманітних системах захисту та нападу, при контратаках. Інтегральна підготовка - проведення тренувань у більш складних порівнянно із змагальною діяльністю гандболістів умовах. Змагальна підготовка - навчальні та контрольні ігри. Теоретична підготовка. Тактика гри в захисті та нападі. Психологічна підготовка - виховання бойових якостей

4. МЕТОДІЧНІ ЗАСАДИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ГАНДБОЛІСТІВ

4.1. Зміст і методика спеціальної фізичної підготовки

До основних методологічних напрямків розвитку фізичних якостей в юніх гандболістів необхідно віднести:

роздробку засад розвитку фізичних якостей за ранньої спеціалізації;

урахування співвідношення обсягів загальної та спеціальної фізичної підготовки; обґрутування ефективності спеціальних фізичних вправ у системі навчання;

удосконалення сили та точності кидків м'яча; забезпечення комплексного розвитку спеціальних фізичних якостей. Сучасні вимоги до фізичної підготовки спортсменів з урахуванням тенденцій розвитку гандболу:

1. Всебічна фізична підготовка з чітко відбитим атлетичним розвитком гандболістів;

2. Інтенсифікація гри в нападі та захисті, тобто підвищення швидкості переміщення гравців, швидкості виконання прийомів гри;

3. Високий рівень розвитку спеціальних швидкісних якостей гандболістів, враховуючи їх ігрове амплуа;

4. Висока працездатність в умовах великих психічних навантажень протягом усієї гри;

5. Високий рівень розвитку стрибучості стосовно ігрової діяльності гандболістів, враховуючи їх ігрове амплуа;

6. Розвинення сили, точності та варіативності рухових дій при кидках м'яча у ворота;

7. Високий рівень розвитку спрятності та координації рухів за умови дефіциту часу.

Спеціальний фізичний підготовці юніх спортсменів у гандболі майже на всіх етапах віддається перевага: розмаїттє її засобів базується на таких природно-прикладних вправах, як біг, стрибки та кидання, які взаємозамінюють завдання загальної фізичної підготовки - всебічний розвиток юніх спортсменів. Такий підхід перевірений багаторічним досвідом української школи підготовки юніх гандболістів і науково обґрутованим світовим досвідом.

Одночасній розвиток спеціальних фізичних якостей (спрятності, швидкості, координат рухів, сили) та процесу засвоєння техніки й тактики сприяє ефективнішому зростанню спортивної майстерності юніх гандболістів. Метою спеціальної фізичної підготовки є удосконалення тих фізичних якостей, що сприяють ефективному опануванню техніки й тактики прийомів гри, а також спеціальної працездатності у грі в захисті та нападі.

Зміст і методика спеціальної фізичної підготовки повинні враховувати особливості ігрової діяльності гандболіста:

безперервна зміна ситуацій, нерівномірність навантаження в грі;

необхідність виконувати складні рухи в умовах постійно зростаючої вагоми;

мінливість рухових засобів і варіативність ігрових прийомів.

Спеціальна фізична підготовка має бути побудована з урахуванням обсягу та інтенсивності ігрової діяльності гандболістів. У тренувальному процесі повинні поєднуватися засоби вибіркового і комплексного розвитку фізичних якостей - так, як вони проявляються в грі.

Розвиток фізичних якостей має бути пов'язаний з формуванням вольових якостей, необхідних гандболісту під час грі.

Основними засобами спеціальної фізичної підготовки є вправи, що включають усесх техніко-тактичний арсенал гандболу, та розроблені на їх основі спеціально-підготовчі вправи для розвинення функціональних улібліостей, специфічних щодо характеру грі.

Розвиток певних фізичних якостей у дітей та підлітків найбільш ефективно відбувається в різних продуктивні періодах розвитку центральної нервової системи і особливо рухової функції.

Встановлено, що розвинення фізичних якостей має бути пристосоване переважно до наступних вікових періодів:

швидкості та рухливості - до 11-12 років;

координат рухів - до 14 років;

помірної сили - з 10 до 12 і силової підготовленості - з 14 до 17 років;

номірної швидкості рухів - до 11-12, швидкісних можливостей - до 13-14, швидкісно-вітривалості - до 15-16 років;

спрятності та гнучкості - до 13-15 років;

помірної стрибучості - до 10-12, стрибкової підготовленості - до 14-17 років;

просторово-часової орієнтації - з 8 до 13-14 років;

спеціальної працездатності - з 13-14, вітривалості - до 15-18 років;

уміння розслаблятися - з 11-14 років;

швидкісно-силової підготовленості - з 11 до 16 років.

необхідність виконувати складні рухи в умовах постійно зростаючої вагоми;

мінливість рухових засобів і варіативність ігрових прийомів.

Спеціальна фізична підготовка має бути побудована з урахуванням обсягу та інтенсивності ігрової діяльності гандболістів. У тренувальному процесі повинні поєднуватися засоби вибіркового і комплексного розвитку фізичних якостей - так, як вони проявляються в грі.

Розвиток фізичних якостей має бути пов'язаний з формуванням вольових якостей, необхідних гандболісту під час грі.

Основними засобами спеціальної фізичної підготовки є вправи, що включають усесх техніко-тактичний арсенал гандболу, та розроблені на їх основі спеціально-підготовчі вправи для розвинення функціональних улібліостей, специфічних щодо характеру грі.

Розвиток певних фізичних якостей у дітей та підлітків найбільш ефективно відбувається в різних продуктивні періодах розвитку центральної нервової системи і особливо рухової функції.

Встановлено, що розвинення фізичних якостей має бути пристосоване переважно до наступних вікових періодів:

швидкості та рухливості - до 11-12 років;

координат рухів - до 14 років;

помірної сили - з 10 до 12 і силової підготовленості - з 14 до 17 років;

номірної швидкості рухів - до 11-12, швидкісних можливостей - до 13-14, швидкісно-вітривалості - до 15-16 років;

спрятності та гнучкості - до 13-15 років;

помірної стрибучості - до 10-12, стрибкової підготовленості - до 14-17 років;

просторово-часової орієнтації - з 8 до 13-14 років;

спеціальної працездатності - з 13-14, вітривалості - до 15-18 років;

уміння розслаблятися - з 11-14 років;

швидкісно-силової підготовленості - з 11 до 16 років.

Таблиця 3
4.2. Розподіл навчальних годин на фізичну підготовку гандболістів 9-18 років (за О.О.Даниловим, 1997)

Вік тих, хто займається	Обсяг фізичного відпочинку, % підготовки	Обсяг специальних фізичних вправ, %:						Обсяг вправ, що виконуються у вигляді ігор, %
		на швидкість	на спритність	на координацію	на грунтовість	на швидкість	на працездатність	
9-11 років: хлопчики	50	50	10	5	5	15	5	20
11-13 років: хлопчики	50	50	10	5	5	15	5	20
11-13 років: дівчата	40	60	15	5	5	10	10	20
13-15 років: хлопчики	30	70	10	5	5	10	10	15
13-15 років: дівчата	30	70	10	5	5	10	10	15
15-17 років: хлопчики	20	80	5	5	5	10	15	20
15-17 років: дівчата	20	80	5	5	5	10	15	20
18 років: старші: хлопчики	15	85	5	5	5	10	15	10
18 років: дівчата	15	85	5	5	5	10	15	10

в опорному та безопорному положеннях, по 16-18 разів виконує загрозу з імітацією на кидок і 5-6 разів - кидки у ворота.

Не менш складною в проявленні фізичного навантаження є ігрова діяльність захисників (табл. 4). Так, крайні захисники виконують протягом гри майже 34 оборонних дій, півсередні - до 52, центральні - до 57, а висунутий вперед гравець (система 5:1) - до 75. У захисті гривці короткими виходами в 3-5 м переміщуються різноманітними способами в поєднанні з зупинками, поворотами, стрибками, поштовхами руки, блокуванням гривця і підлогу м'яча - в загальному обсязі до 1020 м. Найбільшу рухливість виявляють чотирі центральні оборонці.

За 60 хв. гандболісти високої кваліфікації виконують таке за обсягом рухове навантаження: біг - 24%, стрибки - 5, передачі - 24, кидки - 12, фінти - 6, ведення - 11, блокування - 18%.

Таблиця 4
Модельні характеристики змагальних швидкісно-силових дій у захисті у спортсменів високої кваліфікації та юніорів гандболістів 15-16 років в одній грі (чоловіки)

Ігрове амплуа у захисті	Вихід до нападаючого		Стрибок		Ривок при переході від нападу до захисту
	9-10 м з блокуванням	8-9 м з наступним стрибком	вперед з випадом і наступними діями на півхоплення	вгору після кроку вперед або назад з блокуванням	
Крайній гравець	18±4 15±2	9±2 8±2	7±2 4±3	8±2 5±3	14±3 14±4
Півсередній гравець	26±5 21±6	21±3 21±2	4±2 2±1	14±3 12±4	10±2 12±3
Середній гравець	19±6 18±3	12±3 10±2	5±1 4±2	18±4 15±3	5±2 6±3
Висунутий вперед гравець при активному захисті	22±4 21±7	11±6 12±4	8±2 6±3	21±5 20±4	16±4 18±5

Примітка. У чисельнику - показники для спортсменів високої кваліфікації, у знаменнику - для юніорів гандболістів 15-16 років

4.3. Основні методи розвитку фізичних якостей у гандболістів 9-18 років

9-10 років:
рівномірний метод підвищення навантаження;

повторний метод розвитку окремих фізичних якостей;

ігровий метод комплексного розвитку фізичних якостей.

11-12 років:

рівномірний;

повторний;

ігровий;

змагальний;

перемінний.

13-14 років:

повторний;

змагальний;

перемінний;

інтервалий.

15-16, 17-18 років:

повторний;

перемінний;

ігровий;

змагальний;

інтервалий із застосуванням серій вправ;

до "відмови" при розвитку сили та швидкісно-силових можливостей;

моделювання.

При підборі методів і засобів удосконалення спеціальної фізичної підготовленості юніх спортсменів необхідно виходити з інтенсивності та обсягу змагальної діяльності гандболістів. Найбільше навантаження в грі гандболістів виконують при переходах від захисту в напад і при відході для захисту своїх воріт після нападу. Під час таких переходів гравець переміщується ривками 25-35 м, переборюючи у середньому відстань до 4430 м за одну гру, більшу частину прискорень (60%) виконує з максимальною швидкістю по прямій, зміноюши швидкість і напрям бігу, поєднуючи біг з веденням, передачею і кидками м'яча.

У нападі проти організованого захисту гравці переміщаються ривками 5-16 м, застосовуючи біг ривками в середньому і максимальному темпі, переборюючи в одній грі відстань до 890 м. Прискорення поєднуються з веденням, передачею, виконанням стрибків з фінішами на кидок чи передачу м'яча. Один гравець у середньому виконує 92 передачі

Зміст ігрової діяльності зумовлює підбір засобів і методів навчального тренування юніх гандболістів з поступовим ускладненням спеціальних фізичних вправ за інтенсивністю та обсягом. Тому без визначення і врахування особливостей проявлення фізичних якостей в умовах сучасної грі неможливо цілеспрямовано та ефективно управляти тренувальним процесом при підготовці гандбольних команд всіх рівнів. Обсяг спеціальних вправ на розвиток окремих фізичних якостей не повинен бути надто переважаючим і таким, що виходить за межі гармонійного розвитку дітей, а головне - ви повинен відповісти вимогам, які ставляють до фізичних якостей техніка й тактика. Пісдання якостей, що розвиваються, має бути таким, щоб вони були взаємоз'язані та доповнюючи одна одногу (швидкість, сприятливість, сила і точність кидка, сприятливість, координація та висока працездатність у грі в захисті та нападі). З цією метою на заняттях необхідно здебільшого давати вправи, які розвивають комплекс фізичних якостей, що найчастіше зустрічаються в ігрових моментах з урахуванням ігрового амплуа. Комплекс вправ для спеціальної фізичної підготовки повинен оправдовуватися з урахуванням індивідуального хисту дітей, конкретних прийомів грі, а також за характером і структурою рухів під час ідентичним техніці й тактиці.

4.4. Модель контролю тренувального навантаження гандболістів 9-18 років

9-10 років. У тижневому циклі 3-4 тренування по 1 год. 20 хв. при ЧСС 120-140 уд./хв.

11-12 років. У тижневому циклі 4-5 занять по 1 год. 40 хв. при ЧСС 120-160 уд./хв.

13-14 років. У тижневому циклі 4-5 занять по 1 год. 50 хв. при ЧСС 130-170 уд./хв.

15-16 років. У тижневому циклі 4-5 занять по 2 год. при ЧСС 140-170 уд./хв.

17-18 років. У тижневому циклі 5-6 занять по 2 год. при ЧСС 140-180 уд./хв.

4.5. Методика розвитку швидкості

Під швидкісними якостями прийнято розуміти спроможність гандболіста виконувати рухи дій протягом мінімального часу з певною ефективністю. Удосконалення швидкісних можливостей юніх гандболістів має бути постійним. На першому етапі підготовчого періоду

застосовуються вправи, сприяльні щодо розвитку окремих "вузьких" властивостей швидкісних здібностей, на другому - здійсненості синтез створених передумов в едине ціле шляхом комбінованих швидкісних вправ, включаючи комплексні рухові дії оборонця, нападаючого і ворога.

Основним методичною особливістю удосконалення швидкісних вправ є багаторазове повторення рухів, вправ з цільовою настановою на граничну швидкість їх виконання. При цьому необхідно використовувати в одному тренуванні наступні серії роботи та відпочинку:

кількість серій - 5-7, включаючи 2-3 серії для дій оборонця та 3-4 для нападаючих дій;

тривалість серії - до 5 хв.;

інтервали відпочинку між серіями 1,5-2 хв.;

тривалість вправ - 15-20 с. Таких вправ має бути 4-6 (кількість повторів);

час відпочинку між вправами 20-15-10 с або 10-15-20 с.

Верхня межа ЧСС - до 180 уд./хв., а в паузах відпочинку - 120. Обов'язково умовою швидкісних вправ є високий рівень проявлення вольових зусиль.

Для розвитку швидкісних можливостей гандболістів використовується ігровий метод, який дозволяє комплексно розвивати швидкісні якості, оскільки тут має місце вплив на швидкість рухової реакції, швидкість рухів та інші її, пов'язані з оперативними мисленнями (сприйняття й переробка інформації з наступною швидкою руховою відповіддю).

Загальний метод стимулює у гандболістів проявлення граничних швидкісних якостей при високій вольовій мобілізації. У вправах, де сили суперників нерівні, рекомендують вводити фору в тому чи іншому вигляді дій оборонця і нападаючого. У практиці гандболу застосовуються методичні прийоми розвитку швидкості - полегшення умов виконання вправ (координати дій, ритмові дії та ін.).

З метою розвитку швидкісних можливостей використовується також метод динамічних зусиль - з набивними м'ячами у поєднанні з тими ж самими рухами в звичайних умовах (без іонізуючого опору з максимальною швидкістю). Наприклад, поєднуються вправи з набивними та гандбольними м'ячами. Застосовується методика варіативності "вибухової" швидкості на початку, в середині чи наприкінці виконання дій з метою розвитку уміння видозмінювати швидкість рухових дій стосовно логіки проведення однооборства захисників і нападаючими та навпаки.

рухів зростає при зміні швидкості виконання вправ від середньої до максимальної. У тренувальних заняттях широко використовується поступове чи хвилеподібне поєднання вправ, що виконуються на середніх та максимальних швидкостях. Найчастіше вправи на розвиток швидкості виконуються на початку тренувального заняття, після розминки.

При розвитку швидкісних якостей використовують такі методи: повторний - із застосуванням вправ, що мають структурну подібність з технікою та тактикою (вправи виконуються з відносно легким вантажем, з максимальною швидкістю); повторного виконання основної швидкісної вправи, взятої з техніки й тактики гри (у максимальній швидкості темпізії зі збереженням чи зміною амплітуди рухів); виконання швидкісних вправ при ускладненні шляхів переміщення та протидії партнера (враховуючи індивідуальні особливості юних гандболістів та їх ігрове амплуа).

4.6. Методика розвитку м'язової сили

До засобів силової підготовки юних гандболістів відносяться різноманітні вправи, що дозволяють впливати або на велику частину м'язової системи, або вибірково на окремі м'язові групи.

Збільшення м'язової маси є основним завданням силової підготовки дітей в молодості та середньому віці. У дітей 10-13 років спостерігається слабкий розвиток м'язів, особливо м'язів розрізничувачів - рук, живота, навкісних м'язів тулуబа та задньої поверхні стегна. У зв'язку з цим вже з перших занять необхідно підбрати силові та швидкісні вправи, які б різномірно розвивали мускулатуру дітей з акцентом на групі м'язів, що відстають у розвитку. Великої уваги потребує розвинення в юніх гандболістів, особливо дівчат 10-13 років, сили м'язів плечового поясу. Силові та швидкісно-силові вправи, що вводяться до тренувального процесу юних гандболістів після дворічного навчання, треба проводити у вигляді коротких серій з паузою відпочинку до повного відновлення. Такі вправи повинні бути різноманітними за формою та змістом, відповідати головним варіантам режиму роботи м'язів при виконанні основних видів ігрових прийомів. Діти 10-11 років повинні виконувати силові вправи з невеликою та близькою до середньої інтенсивністю. Юним гандболістам, що тренуються протягом 3-4 років, вправи на силу і швидкість виконання мають бути наближеними до колограничної інтенсивності. Ускладнення чи полегшення вправ на розвиток силі доцільно доводити до такої межі, що дозволяє зберегти та удосконалувати техніку ігрових прийомів. Від розвитку сили м'язів рук і плечового поясу особливо залежить техніка виконання кидків м'яча.

Сучасна тенденція розвитку гандболу спрямована на інтенсифікацію гри, тобто на значне підвищення швидкості виконання прийомів гри як у захисті, так і нападі.

Швидкість рухових реакцій гандболіста найчастіше розвивається за рахунок розведеного способу, тобто вправа виконується за полегшених умов. Сенсорний спосіб розвитку рухових реакцій спрямований на те, щоб розвивати спроможність відчувасти найменші інтервали часу і завдяки цьому підвищувати швидкість реагування. Проте провідним методом розвитку рухової реакції є ігровий. До головних ігрових засобів належать:

кидки м'яча у стіну та ловля на відстані 3 м з переміщеннями вперед-назад, ліво-вправо; передачі двох м'ячів у парах при переміщенні ліво-вправо, вперед-назад по колу;

ведення та передача м'яча при різній швидкості переміщення; блокування м'ячів, що летять несподівано, руками та ногами; реагування відповідними діями на звукові та зорові сигнали; кидки м'яча на точність на світловий сигнал, встановлений в кожному кутку воріт.

Для розвитку швидкості гандболіста при переміщеннях використовуються:

старті з різних вихідних положень за сигналом; швидкий біг вперед-назад, ліво-вправо в діапазоні 3 м; швидкий човниковий біг у зоні вільних кидків у діапазоні 10-15 м; зигзагоподібний біг 30 м; біг з зміною швидкості й напряму; біг з швидкими зупинками та поворотами; швидкі виходи з імітацією блокування верхніх та нижніх м'ячів у зоні вільних кидків; швидкі стрибки вперед-назад, ліво-вправо; швидкий біг у поєднанні із стрибками за сигналом.

Бігові та стрибкові вправи можна поєднувати з веденням та передачами м'яча, змінюючи темп виконання вправ. При розвитку швидкості виконання передач та кидків м'яча уводять обмеження часу і простору. Передачі та кидки м'яча з цією метою виконуються з широкою короткою амплітудами замаху, з швидким виконанням фінітів. Ведення та подача м'яча при розвитку швидкості виконуються в естафетах за змагальним методом.

Вирішальним чинником у тренуванні швидкості є висока максимальна інтенсивність рухів. Ефективність розвитку інтенсивності

Техніка виконання кидків м'яча варієється за своїми різновидами та концентрацією динамічних зусиль різних частин тіла і, зокрема, ланок робочої руки. Крім того, що кидки м'яча зігнуту рукою згори та збоку вже визначається різноманітні м'язові зусилля тулуба, ніг та ланок робочої руки, виділяються ще й такі варіанти поєднання ланок і м'язових груп, що беруть активну участь у кидкових руках:

1) за рахунок активного зусилля м'язів ніг, тулуба та ланок робочої руки;
2) за рахунок активного зусилля м'язів тулуба та ланок робочої руки;
3) за рахунок активного зусилля м'язів тулуба та плеча;

4) за рахунок активної участі м'язів плечового поясу;

5) за рахунок активної участі м'язів передпліччя та кисті.

Перелічені варіанти м'язових зусиль при кидках м'яча дозволяють підбирати спеціальні вправи, що конcentровано впливають на розвиток сил тих груп м'язів, що забезпечують ефективність його виконання.

При розвитку сили кидка використовується кидання набивних м'ячів 1-2 кг на дальність. Кидки виконуються в такому поєднанні: 8 кидків гандбольного м'яча на дальність з розбігу в опорному положенні, 8 кидків набивного м'яча на дальність, після цього 20 передач набивного м'яча партнеру на відстані 10 м і в кінці серії - 16 кидків гандбольного м'яча на точність і силу з 10 м (по 4 в кожній кут воріт). Таке поєднання вправ дозволяє збільшити силу і швидкість скорочень тих м'язових груп, що безпосередньо беруть участь у виконанні кидків м'яча, а також удосконалувати міжм'язову координацію структури прийому. У тренувальному занятті таких серій може бути 4-6 з інтервалом відпочинку 1,5 хв.

Вправи з обтяженням з ефективним засобом накопичування сили. Кидання тенісних м'ячів вагою 200 г з максимальною силу на точність і дальність удосконалює швидкість скорочень м'язів, специфічних для кидкових рухів. Кидання набивних (1 кг), гандбольних чоловічого і жіночого м'ячів у зоні поєднання з киданням тенісного (200 г) успішно розвиває швидкісно-силові якості, сприяльні для ефективного опанування раціональної техніки кидка. При збільшенні обсягу вправ з підвищеними обтяженнями знижується ступінь координації, необхідно для засвоєння кидкових рухів, а надмірне захоплення вправами з полегшеними приладами (тенісні м'ячі тощо) призводить до зниження розвитку м'язів.

При розвитку спеціальної сили в юніх гандболістів стосовно стрибків і швидкісного бігу в основному ставиться завдання розвинення висоти та довжини стрибка, а також високої стартової швидкості та

частоти рухів ногами. Спрямованість вправ: розвиток концентрації штовхальних зусиль, головним чином м'язів стопи й гомілки, а також м'язів, що забезпечують швидке згинання та розгинання ніг в гомілковостопних, колінних і тазостегнових суглобах (сюди відносяться й робота м'язів черевного поясу).

Спеціальна стрибкова підготовка скорівана на розвиток специфічної стрибучості в юніх гандболістів - при кидках м'яча, фінтах, оборонних діях, передачах м'яча, перехопленнях, веденні та ін. Проявлення стрибучості та її розвиток зумовлені особливостями, що використовуються під час гри:

виконання відштовхувань як з місця, так і після коротких повередніх переміщень (переважно після 1-2-3 кроків, ведення та передачі) з невеликим згинанням ніг у колінних та тазостегнових суглобах;

розвитак напрямків стрибків, проведення відштовхувань як правою, так і лівою ногами: правою під час стрибків уперед і згору, лівою і згору, те ж саме - вперед і назад;

необхідною частиною при завершенні стрибків є вихід в положення швидкої готовності до наступних відповідних дій, в тому числі до повторного стрибку у протилежний бік;

стрибки з випадами вперед, вбік, назад (з імітацією перехоплення м'яча);

стрибки вгору з положення серединнього та глибокого присіду з імітацією кидка;

стрибки з поворотом навколо вільно або вправо з переміщенням вперед-назад;

стрибки в довжину-вгору з кидками та передачами м'яча.

Стрибкові вправи для гандболіста повинні відрізнятися різноманітністю. Чималу їх частину треба виконувати серією, із завданням під час кожної спроби домагатися не тільки можливо більш далекого чи високого стрибка, але й м'якого пружистого приземлення, швидкої готовності до наступних стрибків або інших дій. Для розвитку спеціальної стрибкової витривалості рекомендується виконувати стрибки не тільки серіями (3-4 хв.), але й поєднувати їх з повідкісними передачами, веденням, кидками м'яча, бігом і різниками. Водночас з цим стрибки виконуються з передбачуваним нарінгом структури рухів та режиму роботи м'язів при виконанні їх у імагіні.

Слова підготовка під час тренування і спеціальної фізичної підготовки повинна проводитися після інтенсивних вправ, а в чиганому тренувальному занятті - після розминки. За принципом силове тренування

в юніх гандболістів 11-12 років має бути в межах 10-20 хв. (з віком інтенсивність силової підготовки зростає) і в такій послідовності, щоб спочатку давалися вправи для руки, плечового поясу, після цього - для тулуба і ніг. Недоцільно занадто захоплюватися розвитком сили у підлітків, ефективність її розвитку особливо підвищується в юнацькі роки, коли зростання тіла сповільнюється. Розвиток сили у підлітків має йти як компонент для розвинення спеціальної швидкості рухів, з характером і структурою пов'язаних з ігровими прийомами.

Основним засобом розвитку спеціальної сили в юніх гандболістів є метод повторних зусиль з поступовим збільшенням опору і швидкості руху, періодичним виконанням вправ, близьких до середньої та коголіграфичної інтенсивності, по моменту появи локальної та загальної втоми, що порушує доцільну координацію рухів.

При тривалому і великом обсязі силового навантаження знижується швидкість і координація рухів, а також спроможність м'язів до "вибухових зусиль".

У річному циклі тренування юніх гандболістів 15-18 років силові зусилля розвиваються у такій послідовності:

на початку першого етапу (утягуючі мікроциклі) відбувається відновлення силових можливостей (метод повторних зусиль);

наприкінці першого і початку другого етапу підвищується загальносиловий потенціал (метод прогресуючих обтяжень, максимальних динамічних повторних зусиль з використанням ударних тренувальних зусиль);

наприкінці другого етапу і початку третього триває нарощування загального з переходом на спеціальні силові потенціал з використанням змагальних швидкісно-силових вправ (метод ударних тренувальних силових навантажень поєднується з розвитком "вибухової" сили та швидкісних можливостей);

наприкінці третього етапу підвищення силових можливостей відбувається за рахунок динамічних змагальних вправ переважно швидкісно-силової спрямованості, особливо при кидках м'яча і спеціальній стрибучості, характерній для гри в захисті та нападі (застосовується інтервальний метод розвитку силових можливостей в поєднанні з швидкісними);

у змагальному мезоциклі силові якості підтримуються за рахунок спеціальних підготовчих вправ залежно від календаря змагань;

у міжгірських мезоциклах силова підготовка поступово нарощується за рахунок загальної атлетичної підготовки та спеціальних вправ з використанням індивідуального підходу;

у перехідному періоді рівень силової підготовки знижується і підтримується на середньому рівні за рахунок вправ з гантелями, стрибків на відкритому повітря.

4.7. Методика швидкісно-силової підготовки

Цей вид підготовки найбільш продуктивним є у дітей 12-15 років з дужким зниженням у 15-16 роках. Оскільки в гандболі фізичні вправи носять комплексний характер, спеціальна швидкісно-силова підготовка передбачає розвиток комплексності проявів зусиль з максимальною потужністю у найкоротший проміжок часу зі збереженням ефективності структури рухів, рухових дій під час бігу, стрибків та кидання. За характером вправ повинні відповідати просторовим, часовим і максимальною динамічним зусиллям, що спортомен найчастіше виконує в умовах гри. У підборі вправ необхідно застосовувати обтіжені та полегшені опори, що вибірково впливають на розвиток швидкісно-силових якостей в оборонних та нападаючих діях гандболіста.

Режим найбільш інтенсивних швидкісно-силових дій під час гри в захисті та нападі складає 13-15 з 3-4-разовими повтореннями в одній атакі при ЧСС 165-187 уд./хв. Кількість таких інтенсивних швидкісно-силових дій в одній грі становить 67±12 разів.

Режими, удосконалювані швидкісно-силових якостей в юніх гандболістів у спеціально-підготовчому періоді:

кількість серій в одному тренуванні - 3-5, включаючи 1-2 серії для оборони та 2-3 - для нападаючих;

тривалість серій до 5 хв.;

інтервали відпочинку між серіями 2-3 хв.;

тривалість вправ 15 с.;

кількість вправ у серії 3-5;

час відпочинку між вправами має бути в такому поєднанні: 20-15-10 с, 10-15-20 с або 15-10-5 с;

верхня межа ЧСС під час виконання вправ - до 180 уд./хв.;

у паузах відпочинку перед виконанням вправ ЧСС 120-130 уд./хв.

При використанні вказаніх режимів удосконалювати швидкісно-силові можливості потрібно підсилено, включаючи всі техніко-тактичні дії, пов'язуючи їх між собою таким чином, як вони виявляються в змаганні при гри в захисті та нападі з урахуванням його амплітузи.

Основним засобом розвитку швидкісно-силових якостей у гандболістів є повторне виконання вправ, що поєднує швидке переміщення з короткочасними зусиллями загального та варіативного

впливу, до моменту появи локальної або загальної втоми, не допускаючи значного порушення доцільної координації рухів.

4.8. Розвиток гнучкості

Гнучкість спортсмена визначається його спроможністю виконувати рухи з великою амплітудою. Більшість дій гандболістів виконуються із значною амплітудою рухів. Для гандболіста необхідним є достатня гнучкість хребтового стовпа, руливості гомілковостопного, тазостегнового, плечового, ліктового та променевозап'ясткового суглобів. При виконанні вправ рухи спортсмена обмежуються зв'язками м'язами: чим вони еластичні, тим вище амплітуда рухів. Тому, чим вище здібність м'язів-антагоністів розтягуватися, тим менший опір вони надають руху. Процес розвитку гнучкості поділяється на загальний та спеціальний. До загального слід віднести розвиток загальної руливості спортсмена, а до спеціального - підвищення спеціальної руливості та гнучкості, характерні для основних динамічних зусиль при виконанні прийомів гри.

До основних рухів гандболіста, що вимагають розвитку спеціальної гнучкості, відносяться:

1) виконання кидка м'яча з широкою амплітудою рухів робочої руки на замах у плечовому суглобі;

2) захистовувальні рухи кисті в променевозап'ястковому суглобі та з поворотом всієї руки всередину під час кидання м'яча;

3) поворот тулуба навколо хребтового стовпа під час кидання м'яча вліво-вліво і вправо-вліво та одночасний поворот тулуба в тазостегнових суглобах;

4) активне розгинання ніг та повороти в тазостегновому, колінному та гомілковостопному суглобах при кидках м'яча в опорному й безпідтримковому положеннях;

5) випади при кидках м'яча, оборонних та нападаючих діях та інших прийомах гри, включаючи дії воротаря.

Вправи, що сприяють розвитку спеціальної гнучкості у переліченіх основних рухах гандболіста, потрібно включати в кожне заняття - можна виконувати в самостійній частині тренування тривалістю 5-10 хв. Більш ефективно розвиток гнучкості відбувається при чергуванні цих вправ з силовими. Розвиток гнучкості в суглобах має бути поступовим, а виконання рухів - з максимальною амплітудою та попередньою достатньою розминкою.

Для розвитку гнучкості в гандболі застосовуються вправи, виконання яких супроводжується рухами із значною амплітудою (до певного болю) у відповідних суглобах - голівковостопоному, колінному, тазостегновому, плечовому, ліктільовому, променевозал'астковому, в хребті та суглобах кисті. Вправи виконуються серіями по 16-20 разів переважно в динамічному темпі, руки - плавні чи махові, у крайній точці амплітуди додаються додаткові зусилля.

Вправи на гнучкість виконуються із снарядами (гімнастична палка), з партнером, з обтяженнями або без них.

Процес розвитку гнучкості у гандболістів повинен бути індивідуалізованим, головним чином за рахунок кількості повторів і частоти виконання тренувальних завдань. Розвивати та підтримувати гнучкість потрібно постійно. Доза таких тренувальних впливів є індивідуальною, але для етапу концептуального розвитку гнучкості достатньо 8-10 тижнів. Для підтримки рівня гнучкості ці вправи застосовуються в ранковій гімнастиці, розминці перед тренуванням та змальальнюючою грого. Особливо рекомендуються після вилуквання травм у робочих суглобах, на які припадає зусилля.

У гандболі спортсмени повинні розвивати активну та пасивну гнучкість. Активна гнучкість обумовлюється ступенем рухливості, що виникає внаслідок м'язових зусиль і має переважно спеціальний напрям. Пасивна гнучкість розвивається найчастіше за рахунок додаткових впливів на частину тіла, що рухається, при використанні малих обтяжень (гантелей, набивників, м'ячів, штанги) із застосуванням статичних і динамічних рухів, глибоких нахилів або скрученнях рухів. У зв'язку з цим пасивна гнучкість розвивається в 2 рази швидше активної. Удосконаленню активної гнучкості сприяють вправи з подоланням власної ваги, махові та ривкові вправи із збільшенням амплітуди (до більших відчуттів).

При плануванні розвитку гнучкості в річному циклі передбачаються два напрями: удосконалення та підтримка існуючого рівня. На першому етапі підготовчого періоду необхідно систематично та акцентовано розвивати пасивну гнучкість в усіх суглобах і руках, а надалі вона підтримується в розмінці та частково розвивається в спеціальних вправах, характерних для рухів у гандболі.

Провідним засобом розвитку гнучкості є багаторазове виконання вправ на розтягування з поступовим збільшенням амплітуди рухів до межі. Дуже важливо, щоб у тренуванні юного гандболіста гнучкість розвивалася в різноманітних рухах, специфічних за структурою та швидкістю для основних прийомів гри.

спеціфічна щодо техніки гри, орієнтування гравця, характеру проявлення психологічної напруженості, сміливості, рішучості.

Для найбільш повного та активного проявлення гандболістами спритності доцільно регулярно поновлювати, ускладнювати та варіювати вправи, провадити їх у більш складних умовах. Щоб удосконалити спритність, необхідно удосконалювати координацію рухів (особливо при поєдинні рухів рук і ніг) та їх точність. З цією метою використовуються поступові ускладнення, що вимагають суворого дотримання заданих швидкісних, просторових та часових параметрів рухів, а також вправи на розслаблення, рівновагу та зміну звичних рухових дій, вимікнання зорового контролю та ін. За рахунок такої спрямованості вправ у гандболістів накопичується руховий досвід, що поширює ефективність їх атакуючих та оборонних дій.

Розвиток спритності у гандболістів пов'язаний насамперед з удосконаленням відчуття рухів у мінливих ситуаціях гри, з розвитком здібності змінювати, імпровизувати окремі деталі техніки виконання прийомів гри, обирати з усього арсеналу саме такі прийоми гри, які адекватні конкретній ігорій ситуації. Головні напрямки розвитку спритності в юніх гандболістах:

- 1) виконання прийомів гри в ускладнених умовах;
- 2) ускладнення та поширення діапазону варіативності в структурі рухів в процесі вирішення рухового завдання;
- 3) виконання прийомів гри за жорстоку опікі захисника, наявності чинника несподіваності та обмеженості часу атаки або передбаченнях дій захисника.

При розвитку в юніх спортоменів спритності рухів удосконалюються рухливість нервових процесів, координаторні здібності, спрямованість до підвищення швидкості, точності, економічності та угождженості рухів. Розмаїтість засобів і методів розвитку спритності доповнюється функціями окремих аналізаторів, що сприяє кращому засвоєнню ігорій прийомів, скороченню часу їх засвоєння, розвитку уміння застосовувати прийоми гри в екстремальних умовах, програмуванню та видозміненню дій.

Підбір засобів і методів розвитку спритності передусім залежить від техніки й тактики сучасного гандболу та поспільності засвоєння прийомів гри по роках навчання.

Найбільшою складністю, найбільшими високими вимогами щодо розвитку спритності відрізняються фігти, чідінковані з метою дезорієнтації суперника, попередження його лій, сіржування його хібний напрямок. У багаторічній підготовці гандболісти повинна чітко

4.9. Методика розвитку спритності

Спритність - комплексна якість, що виявляється у спроможності успішно виконувати складні рухові дії, здебільшого в умовах стрімкої та несподіваної зміни обставин, а також швидко засвоювати складні дії та застосовувати їх в умовах гри.

Приявлення спритності в контрастних ігорів діях має свої специфічні особливості при грі в захисті, нападі та грі воротаря. Найбільш високі вимоги до спритності ставляться при грі в нападі:

переміщення - швидкі зупинки, повороти, зміна швидкості та напряму бігу, падіння, стрибки, відволіканочні дії;

ведення м'яча - зміна темпу, швидкості переміщення, стрибки, ведення правою, лівою руками, вперед-назад, вліво-влаго;

кидки м'яча - зміна виду кидка, темпу рухів, швидкості, амплітуди, дистанції, часу дії, сил, точності та траекторії польоту м'яча, фігтів, зорової інтуїї щодо конструювання відіграючих кидка м'яча та фігтів, зміна дистанції розбігу і темпу, швидкості розбігу, висоти та довжини стрибка, кидки під різну ногу, кидки слабокою рукою, зміна вихідних положень і зусилля різноманітних м'язових груп;

передача м'яча - зміна способу передачі та вихідного положення, швидкості, напряму, амплітуди рухів, м'язових зусиль, висоти та напряму стрибків, швидкості бігу, дистанції передачі, траекторії польоту та обертання м'яча;

фінти - їх видозмінення (швидкості, напряму, темпу, структури рухів).

Спритність у захисті виявляється у зміні напряму оборонних дій з метою дезорганізації, передбачення дій нападаючого, швидкому реагування на початкові та наступні дії нападаючого, виборі вихідного положення при перехопленні м'яча, догляді від заслонів, особистій опіці, контратаках, блокуванні та створенні кількисної переваги, ліквідації кількисної переваги з боку нападаючого, зміні систем захисту.

Дії воротаря завдають пов'язані зі специфічною спритністю його техніки й тактики, які спрямовані переважно на передбачення польоту м'яча, місця і часу кидка та вибір відповідного вихідного положення, оборонних дій, швидкості реагування і напряму дій рук і ніг.

Спритність в гандболі розвивається та поступово ускладнюється шляхом засвоєння нових рухових дій, поширення діапазону варіативності різних засвоєніх. При низькому рівні спритності рухів гандболіста супротивник легко до них пристосовується. Спритність гандболіста

простежується тенденцією збільшення обсягу та підсилення дії чинника несподіваності при грі як у нападі, так і в захисті, а також грі воротаря.

При плануванні тренувальних занять з розвитку спритності рекомендуються витримувати таку послідовність: спершу виконуються складнокординаційні вправи в повільному темпі, після цього - з акцентом на точність і швидкість рухів, далі - в поєднанні із завданням раціонально розподілити та вчасно перехоплювати і, врешті, - на вестигібулярну витривалість.

Вправи для розвитку спритності краще за все проводити на початку основної частини тренувального заняття (зв'язок з розвитком швидкості). Інтервали між розвитком швидкості, спритності та координації повинні бути оптимальними і поєднуватися в техніко-тактичній дії. Рівень спритності визначається координаційною складністю завдання, точністю та часом його виконання.

4.10. Методологічні засади удосконалення спеціальної працездатності гандболістів

У гандболі працездатність визначається ефективністю та кількістю рухових дій, що виконуються за певний час, протягом двох таймів або турніру в цілому (табл. 5).

Працездатність гандболістів є виключно складною багатокомпонентною якістю, підгрупи якої складає енергетичне забезпечення м'язової діяльності за рахунок хімічних реакцій, що мають три види джерела: aerobic (хімічні реакції за участю кисню); алактатні анаеробні; лактатні анаеробні (без участі кисню).

Гандбол характеризується короткочасними змінами ігорів ситуацій, в яких важливу роль відіграють анаеробні реакції. У той же час в моменти пасивних фаз при грі в захисті та нападі у гандболістів виникається спроможність швидко відновлюватися за рахунок aerobicних реакцій. Aerobic процеси повністю розгортаються в організмі гандболіста тільки на 3-5-й хвилині гри, а на початку роботи переважають алактатні анаеробні джерела енергозабезпечення, що досягають максимуму вже на 2-3-й хвилині гри (їх тривалість 15-30 с). Лактатний анаеробний процес досягає максимуму на 1-2-й хвилині гри і триває до хви.

У період високого темпу гри в захисті та нападі з тривалістю в середньому по 15 с з aerobic процеси ще не встигають досягти своєї максимальної потужності, а алактатні анаеробні в працюючих м'язах за цей час вже вичерпають свою еміність. У цих випадках найбільшу роль в спротивничих процесах відіграють анаеробні лактатні реакції. Проте,

відівдуваності тощо. Якщо є відхилення від норми, потрібно знизити обсяг навантаження.

Таблиця 6
Варіанти тренувальних навантажень
для гандболістів 15-16 та 17-18 років

Спрямованість тренування	ЧСС, уд./хв.	Тренувальне навантаження, хв.:		
		велике	середнє	мале
Аеробна	120 - 150	120	90	60
Змішана	140 - 180	70	60	50
Анаеробна	160 - 180	70	50	40
Ігрова	165 - 197	60	30	15

Показники контролю за розвитком фізичних якостей гандболістів: обсяг навчально-тренувальних занять в годинах; кількість змагань; результати виконання тестів; самопочуття; показники ЧСС та ін.

Виконувати тренувальну роботу рекомендується в наступних межах ЧСС: 13-14 років - 130-170 уд./хв., 15-16 - 140-170, 17-18 років - 140-180 уд./хв.

Методика побудови тренувального навантаження юних гандболістів ґрунтуються на особливостях перебігу процесів стомлення та відновлення впродовж тренувальних занять. З цією метою необхідно знати, як впливають на гандболіста навантаження, різноманітні з обсягом і напрямком, як динаміка та тривалість процесів відновлення після них. Так, тривалість відновлення після тренувальних навантажень у гандболістів високої кваліфікації становить, год.: велике навантаження (160-180 уд./хв.)-36; середнє (140-170 уд./хв.)-24; мале (120-150 уд./хв.)-8.

5. МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ТЕХНІКО-ТАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ГАНДБОЛІСТІВ

Гнучка, варіативна техніка виконання прийомів гри у поєдинні з тактичним мисленням є основним джерелом підвищення результативності гравців у сучасному гандболі. Основними показниками технікої майстерності гандболістів є ефективність, економічність, надійність, точність, варіативність та результативність.

До основних вимог навчання та удосконалення техніки й тактики гри у гандболі відносяться:

1. Не можна акцентувати процес навчання чи удосконалення прийому гри на тривалий час.

Крім того, нападаочі повинні:

крайні - володіти умінням грati в лінії, зиконувати застоли, кидки з опорного положення, навичками виконання функцій переднього захисника при системах захисту 5х1 (позиційна) та 5+1 (змішана);

лінійні - виконувати розворот в обідва боки (в більшій чи слабіші руки);

центральні (розвідуючі) - уміти грati в лінії, виконувати кидки в нападі;

півсередні - уміти виконувати кидки з опорного положення, з прямової атаки та зворотного пасу при відході назад після атаки, обігрівати захисника при системах 4x2 та 3x3, мати високу результативність кидків (52-55%) з дальших дистанцій.

До систем навчання юних гандболістів входять прийоми гри та варіативності, які поділяються на використовувані в нападі, захисті та в лініях воротаря.

Техніка гри у нападі

Переміщення гравця: основна стійка захисника - ноги трохи зігнуті, вага тіла на передній частині стопи, руки зігнуті на рівні голови; переміщення вліво-вправо, вперед-назад короткими, але швидкими кроками.

Блокування: виходи з блокуванням нападаочого з м'ячем та без м'яча; виходи з блокуванням кидка м'яча зліва та справа - в опорному положенні; виходи з блокуванням кидка м'яча в стрібку; бігові ривки 2-3-5 м з блокуванням нападаочого або переходженням м'яча.

Переконання опіка нападаочого: гравця з м'ячем, без м'яча; дрібера; гравця, що виконує прохід; центрального гравця I лінії; крайнього нападаочого; крайнього бомбардира або розвідуючого нападаочого.

2. Навчання та удосконалення ігрових прийомів слід проводити з урахуванням індивідуальних особливостей гандболістів та їх ігрового амплуа.

3. Не рекомендується довго вивчати техніку прийому без його спрямованості на тактику.

4. Засвоювати та удосконалювати техніку й тактику гри потрібно водночас з розвитком спеціальних фізичних і вольових якостей.

5. Методи та засоби навчання та удосконалення ігрових прийомів мають бути наближені до змагального ігрового моменту.

Важливі значення є підтримання індивідуальних техніко-тактичних прийомів гри в нападі на фоні розвитку пристосувань варіативності рухових дій у жорсткій змагальній боротьбі;

універсальність техніко-тактичних дій крайніх гравців (включаючи гравців II лінії) в нападі (трап в лінії, приховані кидки м'яча в опорному положенні, кидки після ловлі м'яча в зоні воротаря, утворення кількісної переваги та ін.);

досконалі техніка й тактика передач м'яча при високій швидкості та жорсткій протидії захисників;

високий рівень навичок та уміння у виконанні індивідуальних високоефективних оборонних дій при системах 4x2 і 3x3 та змішаних 5+1 і 4+2;

ефективність оборонних дій проти кидків м'яча, що виконуються в опорному положенні з біжущих і дальніх дистанцій;

точність та вибірковість при виконанні 7-метрових штрафних кидків;

високий рівень техніко-тактичної майстерності воротарів з урахуванням їх індивідуальних рухових здібностей, особливо швидкісних;

висока результативність під час затримання воротарем 7-метрових штрафних кидків.

Кидки м'яча: зігнутою рукою зверху та збоку в опорному та безопорному положеннях; у падінні прямою рукою знизу в опорному положенні з нахилом вліво та вправо, з ловлею та одиночним кидком м'яча. Виконуються з місця, з крохи, 2-3 кроків, після ведення та передач м'яча, при різних швидкості та напрямку бігу під різним кутом до воріт і відстані до них, після відволікаючих дій, при швидкому й повільному виходах захисника та при жорсткому його блокуванні, з різною амплітудою замаху робочої руки, з перекиданням через воротаря, при одиночному ловлі та киданні м'яча під час стрибка в полі воротаря, при акценті на силу, точність і вибірковість тощо.

Техніка гри у захисті

Переміщення захисника: основна стійка захисника - ноги трохи зігнуті, вага тіла на передній частині стопи, руки зігнуті на рівні голови; переміщення вліво-вправо, вперед-назад короткими, але швидкими кроками.

Блокування: виходи з блокуванням нападаочого з м'ячем та без м'яча; виходи з блокуванням кидка м'яча зліва та справа - в опорному положенні; виходи з блокуванням кидка м'яча в стрібку; бігові ривки 2-3-5 м з блокуванням нападаочого або переходженням м'яча.

Переконання опіка нападаочого: гравця з м'ячем, без м'яча; дрібера; гравця, що виконує прохід; центрального гравця I лінії; крайнього нападаочого; крайнього бомбардира або розвідуючого нападаочого.

Техніка гри воротаря

Основна стійка і переміщення гравця: стійка - ноги злегка зігнуті, вага тіла на передній частині стопи, руки зігнуті на рівні голови. Переміщення виконується невеликими кроками вздовж дуги з максимальним віддаленням від центру воріт 35-40 см (приєднаними, скрещеними, бігом з різкими зупинками). Виходи: зі стрибком і рухом рук та ніг у боки - при атакі один на один; з метою переходити м'яч - при атакі з ходу.

Затримання м'ячів: ловля м'яча; гасіння м'яча об підлогу; відбивання м'яча від підлоги; піднімання та підбирання м'яча; введення м'яча в гру; затримання м'яча при кидках з правого та лівого краю; при 7-метровому штрафному кидку, при вільному кидку; передача м'яча при штрафах з ходу; затримання верхніх, нижніх та м'ячів, що летять на рівні поясу, а також відбитих від підлоги.

Навчання дітей техніки гри в гандбол проводиться в чотири власноп'язані етапи:

засновна школа техніки гри;

індивідуалізація та подальше поглиблення та засвоєння техніки прийомів гри на її підставі;
стандартизація рухових дій при удосконаленні прийомів гри;
імпровізація рухових дій на засадах тактики управління в умовах гри.

На початку засвоєння техніки рухів у юніх гандболістів має бути сформоване лише уміння вірно виконувати основний механізм прийому гри, а не в цілому рухова навичка. Рухова навичка повинна розвиватися з урахуванням індивідуальних особливостей та в умовах, близьких до ігрових, а також в ігрових. Такий підхід до процесу навчання та удосконалення техніки гри сприятиме розвитку вміння виконувати прийоми гри в різноманітних ситуаціях, спираючись на тактику управління рухами на фоні розумових процесів.

При удосконаленні техніки у гандболістів формується біомеханічно рациональні засади техніки виконання прийомів гри. Далі основний рациональний механізм доповнюється допоміжними руховими зв'язками (елементами, варіантами), що утворюють цілісну варіативну систему рухів на фоні розвитку здібності до управління цією варіативністю згідно з ігровою ситуацією. Так, у кідахах м'яча найбільшу стабільність набувають руки руки, а найбільша варіативність спостерігається в руках тулуба та ніг. Умови удосконалення техніки три необхідно наблизити до екстремальних ігрових - це дозволить формувати стабільність основних елементів прийомів гри, їх стійкість, а також спроможність до оперативного управління пристосувальними динамічними зв'язками, що впливають на рішення тактичних завдань.

5.2. Система підбору методів навчання та удосконалення техніки у гандболі

Методи навчання: показ; розповіль; розчленований; цілісний; ігровий; змагальний; метод вправлення помилок; метод вивчення комплексних технічних прийомів.

Методика удосконалення: ускладнення координації рухів; зміна швидкості рухів залежно від тактики; обмеження часу та простору дій; виконання дій з пасивним та активним захисником; удосконалення дій в динамічних і статичних ситуаціях; удосконалення дій згідно з ігровим амплуа; метод імпровізації рухових дій; моделювання ігрових ситуацій; індивідуальний та груповий спосіб удосконалення техніки й тактики.

Для ефективного удосконалення техніки й тактики виконання прийомів гри юніми гандболістами 13-18 років доситьно також дотримуватися наступних методичних вказівок:

виконання прийомів гри з підвищеною швидкістю та напівпасивними захисниками;

- виконання прийомів гри умов жорсткого та активного захисту;
- виконання прийомів гри в умовах обмежених часу та простору;
- виконання прийомів гри у статичних і динамічних ситуаціях;
- виконання двох чи трьох варіантів реалізації програми дій;
- імпровізація засобів при розв'язанні конкретного завдання;
- удосконалення техніки гри в захисті та нападі з урахуванням ігрової спеціалізації.

5.3. Моделювання у системі удосконалення техніки гри гандболістів різної кваліфікації

Моделі найсильніших гандболістів - необхідний інструмент в управлінні тренувальним процесом і відбором перспективних спортсменів (табл. 7-10).

Техніко-тактичний арсенал більшості гандболістів залежить від їх ігрового амплуа. Відносна суб'єктивність наданих моделей полягає в тому, що кожний гравець володіє індивідуальними особливостями, які можуть компенсуватися та взаємозамінюватися руховими діями. Тому пропоновані моделі техніко-тактичної майстерності не є договою, бо для гандболіста цей діапазон ігрових дій може зміноватися. Рухливість структури наданих моделей характеризує обумовлене їх практичну життєздатність при удосконаленні окремих сторін техніко-тактичної майстерності гандболістів.

Систематизація рухової діяльності гандболістів вищої кваліфікації в захисті та нападі дозволяє правильно спланувати навчально-тренувальну роботу для кожного гравця та команди в цілому.

5.4. Оцінка технічної майстерності гандболістів

Технічна майстерність гандболіста характеризується численністю активних технічних прийомів гри, їх високою результативністю, стійкістю проти різноманітних дій, що збивають. Технічний арсенал гандболіста можна оцінити за частотою застосування технічних прийомів, їх ефективністю та адекватністю рішення у різноманітних ситуаціях.

Таблиця 7

Модельні характеристики техніко-тактичної майстерності при гри у нападі гандболістів вищої кваліфікації (відмінні гр.)

Ігрове заняття	Ведучий м'яча	Передача м'яча	Відстань від зони 6- та 9-метрової лінії	Відповідність до на- важливих вимог				Капік
				виходу впереду	виправо	передчу	капік	
Правий крайній	17:14	40:6	12:3	12±3	8±4	4:2	3±2	Жінки
Лівий крайній	16:3	37:8	11:4	6±2	11±4	3±2	4±2	
Лінійний гравець	12:4	14:4	21±7	10±3	12:4	4±2	3±2	
Правий піс- редній I лінії	24:16	63:8	11:6	8±4	12:3	13±5	14±6	
Лівий піс- редній I лінії	26:15	64:16	10±5	6±3	11±4	8±4	13±5	
Середній гравець II лінії	33:16	63:8	6±2	5±2	7±3	10±3	12±4	

Продовження табл. 7

Ігрове заняття	Заслон	Страйк	Кільк. м'яча в: страйку	Кільк. м'яча в: підніжні позиції				Гранатні ходи від захисту до нападу (15-20 м)
				захисту	страйку	опорному підніжні	положенні	
Правий крайній	43:2	4:2	3:2	8:3	14:1	5:2	15:4	
Лівий крайній	5:2	6:3	2:1	6:2	1:1	4:2	13:5	
Лінійний гравець	12:2	4:2	3:2	7:3	2:1	26:4	9:3	
Правий піс- редній I лінії	3:2	3:2	6:2	-	5:2	2:1	20:6	
Лівий піс- редній I лінії	1:1	1:1	... 6:4	-	4:2	1:1	21:5	
Середній гравець II лінії	2:1	4:2	6:4	-	5:3	2:1	23:6	
Середній гравець III лінії								

рухів кидка постійно видозмінюються гандболістом згідно з руховою настанововою та ігровими ситуаціями.

Основним показником при кидках м'яча в грі в гандбол є їх результативність у змаганнях. Еталоном результативності кидків м'яча в сучасному гандболі є показники гри команди екстракласу з рівним суперником (табл. 11).

Таблиця 11
Результативність кидків м'яча у гандболістів високої кваліфікації, %

Показник	Чоловіки	Жінки
Загальна результативність атак (атака - гол)	54	54
Кидки м'яча, виконані з гри	55	52
Кидки м'яча при позиційному нападі	48	48
Кидки м'яча при швидкому прориві	72	72
7-метрові штрафні кидки	80	80
Кидки м'яча з позиції крайніх нападаючих I лінії	66	65
Кидки м'яча лінійного гравця	69	67
Кидки м'яча з позиції крайніх нападаючих II лінії	50	48

6.1. Особливості прояву структури рухів при кидках м'яча

Тактика управління рухами гандболіста згідно з ігровою ситуацією виявляється в організації ефективних перерозподілів динамічних зв'язків у системі кидкових рухів, завдяки чому зростає хвиля м'язових зусиль з ефективним використанням зовнішніх сил. Це означає, що в ігрових ситуаціях гандболіст при кидках м'яча проявляє різноманітні поєднання м'язових зусиль щодо зростання силової хвилі по ланках тіла за час їх прояву, а саме:

- зусилля за рахунок м'язів ніг, тулуба, плечового поясу та ланок руки - корегується точністю польоту м'яча;

- зусилля м'язів ніс з декількома прискореннями тулуба вперед, з одночасним активним зусиллям м'язів плечового поясу, з корекцією передпліччя та кисті - пов'язані з точністю польоту м'яча;

- активні швидкі зусилля м'язів плечового поясу з доданням зусиль м'язів передпліччя та кисті. Кидки виконуються по всьому простору від піднітої над головою руки до стегна ноги, що стоїть позаду. Точність кидка програмується перед початком дії;

- зусилля м'язів плечового поясу з різким напруженням м'язів передпліччя та кисті, з незначним доданням зусилля тулуба навколо

6. Виконання кидків при максимальній швидкості рухів з відволікачими попередніми діями на відхід вільно чи вправо, на ведення, передачу і кидок м'яча при активному опорі захисника;

7. Виконання кидків м'яча при жорстких та активних діях одного і двох захисників;

8. Виконання кидків згідно з ігровим амплуа при статичних і динамічних діях захисників, при статичному виконанні заданих програм дій;

9. Кидки м'яча виконуються при реалізації 2-3 варіантів заданих тактических програм дій при активній дії захисника;

10. Виконання кидків при імпровізації засобів дії в ігрових ситуаціях, що змінюються;

11. Удосконалення кидків м'яча згідно з ігровим амплуа при взаємодії двох або трох нападаючих та 1-2 захисників;

12. Кидки м'яча виконуються в опорному положенні по всьому простору від піднітої над головою руки з м'ячем до стегна ноги, що стоїть позаду, використовуючи наклон тулуба вільно чи вправо.

Для удосконалення здібності до управління кидковими рухами і розвитку стійкості до перепідходу у нападаючого по відношенню до дій захисника необхідно вводити до тренувального процесу наступні ситуаційні програми:

- захисник спізняється з виходом на нападаючого і блокує тільки політ м'яча;

- захисник швидко наближається до нападаючого, що виконує кидок м'яча;

- захисник жорстко атакує нападаючого з м'ячем спереду, зліва або справа.

З метою удосконалення техніки й тактики виконання кидків м'яча в умовах, наближених до ігрових, проводити тренувальний процес доцільно з урахуванням індивідуальних особливостей спортсменів згідно з такими програмами дій:

1. Кидки виконуються з різних дистанцій (6-7-8-9-10 м) і під різним кутом до воріт (враховуючи ігрове амплуа) з настанововою на лояльність максимальної точності та сили кидка;

2. Кидки виконуються в опорному положенні з використанням максимальної швидкості розбегу, після цього - швидка ловля м'яча, виконання одного скороченого кроку з наступним максимальним підсиленням напруження м'язів плечового поясу, передпліччя та кисті. Розбег виконується з 5-6 м під різним кутом до воріт з урахуванням ігрового амплуа;

хребтового стовпа, при активному гальмуванні ніг. Точність кидка програмується до початку активних дій;

3. Кидки м'яча в стрибку або в найвищій точці зльоту, або під час підйому тіла вгору, чи його падіння до приземлення спортсмена на поштовхову ногу;

4. Кидки в стрибку в найвищій точці зльоту за рахунок швидких зусиль м'язів плечового поясу, передпліччя та кисті з доданням прискорення тулуба вперед. Точність програмується до початку активних дій;

5. Всі тактичні дії в управлінні кидковими рухами пов'язані з оперативним мисленням гандболіста в екстремальних умовах гри, що дозволяє йому ефективно оцінювати ситуацію, вибирати засіб і компанію дій, здійснювати корекцію і реалізацію рухів кидка. У зв'язку з цим у гандболістів при уdosконаленні техніки кидків м'яча необхідно розвивати оперативне мислення, поєднане з трьома головними напрямками:

- сприймання та аналіз ігрової ситуації;
- мислене вирішення тактичного завдання;
- рухове вирішення тактичного завдання.

6.2 Метоючні рекомендації щодо наявності та уdosконалення кидків м'яча

Для ефективного уdosконалення техніки й тактики виконання кидків м'яча рекомендується дотримуватися наступних методичних вказівок:

1. Виконання кидків м'яча під різним кутом до воріт, з різних викінчень положень та дистанцій при напівлежасниковому захиснику;

2. Кидки виконуються зі змінами швидкості розбегу, амплітуди рухів та ритмо-швидкісної структури кидкових рухів при напівлежасниковому захиснику;

3. Виконання кидків м'яча при обмеженні часу та простору дій нападаючого та з активними діями захисника;

4. Швидкі кидки в опорному положенні з одного кроку, в момент виконання якого гандболіст отримує м'яча від партнера;

5. Кидки м'яча виконуються з одного та двох коротких і швидких кроків під ліву чи праву ногу із скороченою або повною амплітудою замаху робочої руки при захиснику, що швидко виходить;

3. Кидки виконуються в опорному положенні при переміщенні відноск 9-метрової лінії вліво-вправо та навпаки з наступною ловлею м'яча та швидким розворотом тулуба з поставленням ніг вбік кидка;

4. Ведення м'яча на високій швидкості вздовж 9-метрової лінії з різкою зупинкою гравця і наступним підсиленням напруження м'язів плечового поясу та ланок робочої руки при кидку в опорному положенні;

5. Кидки м'яча виконуються як в опорному, так і безопорному положенні із захисником, що повільно чи швидко виходить на нападаючого;

6. Кидки виконуються із захисником, що жорстко атакує зліва, справа чи спереду, із застосуванням фінтів на відхід вільно чи вправо;

7. Кидки виконуються після відволікаючих дій на передачу м'яча з наступним розворотом тулуба в бік воріт і максимальним підсиленням напруження м'язів плечового поясу, передпліччя та кисті (включаючи кидки м'яча з наклоном вільно чи вправо);

8. Кидки виконуються з одного кроку. М'яч гравець отримує стоячи правою чи лівою боком, потім повертається навколо правої ноги, виконуючи один крок;

9. Кидки м'яча виконуються в опорному положенні з одного або двох швидких кроків з прискоренням або повним замахом ланок робочої руки та максимальним зусиллям м'язів тулуба та плечового поясу. Захисник пасивно атакує спереду нападаючого;

10. Кидки виконуються як в опорному, так і безопорному положенні з попереднім вистрибуванням вперед на дві ноги та різким відхідом вільно чи вправо;

11. Кидки виконуються в стрибку в найвищій точці зльоту м'яча чи при вистрибуванні гандболіста вторій або приземленні його на поштовхову ногу;

12. Вистрибування гравця в зону воротаря з наступною ловлею та кидком м'яча. Кидки виконуються з укороченим замахом і заєблішого за рахунок зусилля м'язів плечового поясу, передпліччя та кисті;

13. Кидки м'яча виконуються в стрибку з попереднім удаванням рукою на кидок в опорному положенні (з одного кроку) та швидким кроком назад-вбік з одночасним вистрибуванням;

14. При удаваному замаху на кидок справа від захисника виконується поворот навколо ноги спереду спиною до захисника з відходом вільно, застосовуючи ведення з наступним різким кидком м'яча (із скороченим або повним замахом робочої руки);

15. Відволікаюча дія на кидок у стрибку з наступним веденням м'яча (один удар об підлогу) та приземленням гравця. Далі виконується

швидкий кидок м'яча в опорному або безопорному положенні чи приземлення на поштовхову ногу (без поставлення іншої) з коротким стрибком втору;

16. Кидки м'яча під час стрибка виконуються із затримкою рухів ланок робочої руки, після цього - дуже різким задушенням м'язового зусилля тулуба та робочої руки (можуть виконуватися з переведенням зігнутого руки зверху на руку збоку або прямою рукою зверху чи збоку);

17. Попередній відволоакочний дії на відхід вправо чи ліво, після цього - вистрибуванням країного гравця в зону воротаря (уздовж лінії воріт) з отриманням та кидком м'яча;

18. Кидки м'яча в опорному положенні з переведенням з одного виду кидка на інший (зігнутою рукою зверху чи збоку, прямою рукою знизу, іншою поєднання);

19. Кидки м'яча лінійного гравця з вихідного положення (захисник ззаду) з попередніми відволоакочними діями на рідкід вільно чи вправо з наступними поворотом і падінням вперед в бік воріт;

20. Вихід лінійного гравця вперед на виконання застону з наступним позерсянням та отриманням м'яча та кидком його у ворота;

21. Відкриття лінійного гравця на відхід з боку країного нападаючого з наступним отриманням м'яча та кидком його у ворота;

22. Відкриття лінійного гравця на вітереджання дій захисника (рухи вперед, назад, вільно, вправе) з наступним отриманням м'яча та кидком у ворота при жорсткому одноборстві із захисником;

23. Передача м'яча в зону лінійного гравця по високій траекторії з наступною ловленням поворотом в бік кідка;

24. Контратаки за участю 1, 2 і 3 нападаючих з використанням схреплених переміщень, відсічів і стяжок з наступним кидком у ворота при активних діях 1-2 захисників;

25. Кидки м'яча в опорному положенні з розбігу під праву ногу, імітація кидка справа єд пасивного захисника, після цього - при поставленні лівої ноги - кидок з переведенням робочої руки та нахилом тулуба вільно (всі дії можуть виконуватися зворотним порядком);

26. Кидки м'яча виконуються з настановою на силу, точність та вибірковість із зміною ритму рухів. (До попередніх дій включають фінт на удавану передачу чи відхід гравця в середньому темпі, а після цього з максимального швидкості виконують один крок і кидок м'яча, використовуючи при цьому різні вихідні положення перед кидком).

Перелічені модельовані ситуації можуть комбінуватися, доповнюватися новими елементами дій з урахуванням індивідуальних особливостей гравців, ігрового амплуа та колективних дій.

напруження, швидкості та спрітності (шодо використаної координації рухів кидка м'яча). Ці вправи мають бути з різноманітними блоковими тренажерними обтяжеженнями, гумовими амортизаторами, набивними м'ячами.

При розвитку сили кидка використовується переважно кидання набивних м'ячів. Для розвитку швидкісно-силових якостей рекомендується використовувати кидання гандболівних м'ячів крізь улесь майданчик у протилежні ворота (20 кілів), після цього - 10 кидків тенісних м'ячів вагою 200 г (серія вправ повторюється 4 рази в одному занятті). Внаслідок такого поєднання відбувається удосконалення м'язових координатичних зв'язків і розвиток "вибухової" сили, тобто спроможності первово-м'язової системи переворювати опір з високою швидкістю м'язового скорочення. Надані серії вправ застосовуються протягом 2-3 тижнів на початку передмагазального етапу підготовчого періоду.

Розвиток швидкісно-силових можливостей за рахунок вправ зі штангою (до 20-30 кг), які виконуються поштовхом рук і ніг при високій швидкості рухів, є ефективним засобом, бо максимальні зусилля на початку руху надають штанзі або іншими приладами інерційне прискорення, що є специфічною роботою м'язів, характерною для кидкових рухів.

Для розвитку швидкісно-силових можливостей, характерних для кілкових рухів, потрібно підбирати вправи за принципом узгодженості дій (пов'язує силові м'язові скорочення з технікою й тактикою виконання рухів у різноманітних видах кидків).

Диференційований вплив спрямований на розвиток максимальних напруження в тих фазах і частинах амплітуди рухів, в яких виявляються найбільші зусилля в спеціалізованому прийомі гри. Наприклад, кидки м'яча варіюються згідно з концентрацією зусилля та участю м'язових груп окремих частин тіла а також амплітудою рухів. Виділяються такі групи: беруть участь всі ланки тіла; тільки тулуб і ланки робочої руки; тільки ланки робочої руки; тільки ланки робочої руки, переделічка та кисть. Вправи, що підбираються, повинні вибрково концентровано впливати на розвиток сили, швидкості та спрітності та забезпечувати ефективність виконання кожного варіанту кидка м'яча. При розвитку швидкості й сили ефективними є вправи з різноманітними поворотами тулуба з одночасним рухом робочої руки.

У тренуванні необхідно видозмінювати темп виконання підготовчої фази і дії "вибухового" м'язового зусилля - основної фази кидка. Таким чином можна моделювати концентровані впливи швидкості рухів, м'язової сили в окремих групах м'язів.

При кидках м'яча швидкість, спрітність, точність рухів, власність та надійність управління ними в ігрових ситуаціях багато в чому залежать від особливостей функціонування психічних процесів (психомоторні, спеціалізовані до гри в гандбол ситуації - зорові, слухові, тактильні, оперативність мислення, м'язово-рухові відчуття, сприймання, увага та ін.). Ці процеси є базою, на якій удосконалюється стійкість до внутрішніх і зовнішніх подразників, тобто відбувається адаптація психіки гандболіста до ігрових умов. У зв'язку з цим під час удосконалення техніки й тактики кидків м'яча необхідно вводити систему психологичної напруженості, де мають бути враховані індивідуальні властивості особистості - емоційна стійкість, твердість характеру, впевненість у собі, самостійність у досягненні мети, ініціативність, сміливість, прагнення до лідерства. З метою регулювання ступеня напруженості гравці повинні максимально зосереджувати увагу, швидко та адекватно сприймати й переробляти інформацію, приймати потрібне рішення, проявляти максимум вольових зусил.

6. Особливості спеціальної фізичної підготовки при удосконаленні техніки й тактики кидків м'яча

Найважливішою методичною вимогою до організації техніко-фізичної підготовки гандболістів є те, що вправи, які застосовуються для розвитку спеціальних якостей, повинні відповідати не тільки режиму основної рухової діяльності, але й руховим параметрам, що характеризують структуру техніки прийомів гри, тобто спеціальної фізичної вправи мають відповідати біохімічним та анатомо-фізіологічним особливостям зусилля, що розвиваються в основній фазі ігрових прийомів, в тому числі у кидках м'яча.

Існують три основні форми техніко-фізичного удосконалення гандболістів: стосовно кидків м'яча і, зокрема, швидкісно-силових якостей:

1. Цілісний вплив на структуру руху, що удосконалює прийоми кидка м'яча;
2. Диференційований вплив на структуру рухів при різноманітних видах кидка м'яча;
3. Цілісний вплив спеціальної вправи має на меті стимулування розвитку певних, специфічних важливих рухових функцій відповідно до завдань комплексного удосконалення спортивної майстерності гандболіста. Досягається за допомогою модифікації, тобто часткової зміни умов виконання вправ, які викликають підвищення силового

Ізольованій розвиток структурно важливих м'язових груп (навіть якщо він призводить до більш високих силових показників) не дозволяє повноцінно використати їх в цілісному т्रивалому акті, не сприяє високим спортивним результатам. Разом з тим, розвиток сили м'язових груп в умовах, коли водночас удосконалюється техніка й тактика кидків м'яча, не сприяє зростанню міжм'язової координації, тобто довготривала силова підготовка порушує координаційні зв'язки. Акцентованій розвиток м'язової системи стосовно кидків при диференційованому підході (вправи зі штангою, тренажерами блоковими, приладами, гумовими амортизаторами) руйнує ришіві надбани міжм'язові координаційні зв'язки, а потім після спеціального тренування з техніки кидків м'яча ці зв'язки відбудовуються та удосконалюються вже на більш високому рівні.

У зв'язку з цим інтенсивна силова підготовка стосовно кидків м'яча проводиться переважно наприкінці першого етапу підготовчого періоду і триває 2 тижні.

У систему удосконалення спеціальних фізичних якостей входить розвиток гнучкості та рухливості в суглобах. Для розвитку гнучкості застосовуються вправи з чималою амплітудою руху до відчуття певного болю при розтягуванні м'язів з сухожилами в усіх суглобах. Вправи виконуються в динамічному режимі, рухи мають бути плавними, в крайній точці дуже повільними. Такі вправи повинні індивідуалізовано повторюватися на кожному тренуванні не менш 15 разів. Розвивати та підтримувати гнучкість та рухливість у суглобах необхідно постійно, але для етапу концентрованого розвитку цих якостей достатньо 6-8 тижнів. Вправи на гнучкість особливо рекомендуються після лікування травм у робочих суглобах, на які припадає навантаження під час кидків м'яча, а також після тривалих силових тренувань. Розвиток спроможності добре розслабляти м'язи спини, спини та плечового поясу - одне з найважливіших завдань гандболіста при виконанні кидків м'яча. З цією метою тренер вимагає від гандболістів акцентованого розслаблення окремих груп м'язів по фазах виконання кидка, привізичуючи це роботи постійно.

6.4. Тренувальні програми, спрямовані на удосконалення сили та точності кидків м'яча

У силовій підготовці відокремлюється дуже важливий розділ - підвищення спроможності гандболіста до утилізації наявного силового потенціалу в спеціальні різноманітні кидкові дії. Пропонуються три тренувальні програми, спрямовані на удосконалення сили кидків м'яча у гандболі.

I програма

Основні напрямки: удосконалення силових якостей за рахунок перенесення силового тренувального ефекту із загальної підготовчої на спеціальну кидкову підготовку гандболіста, пов'язану з удосконаленням техніки й тактики кидка.

Методика: метод повторних зусиль, за якого тренувальний ефект досягається в повторних вправах з пограничною величиною обтяження, з повторенням не більш 10-12 разів (50-60-80% гранично можливого обтяження - штанги); метод прогресуючих обтяжень, що полягає в постійному збільшенні зовнішнього опору, тобто спочатку вага штанги складає 40-45% максимальної, а потім 80-85%. Вправи виконуються з максимальною швидкістю з 3-4 серій в тренуванні, що дозволяє уникати адаптаційних (пристосувальних) реакцій, які виявляються у зниженні відповідних реакцій організму. Найбільший тренувальний ефект під час роботи зі штангою досягається в останніх руках чи серіях вправ.

Водночас з удосконаленням загального атлетизму гандболіста пропонується вправа з гумовими джгутами та набивними м'ячами (2-3 кг).

Для підвищення ефективності силової підготовки пропонується вправа на гнучкість, що містить в собі вправи з гімнастичною палкою та вправу на розтягування до відчууття болю в окремих суглобах.

Розвиток загального атлетизму забезпечує необхідний рівень тренувальної діяльності, зокрема сила м'язів, що є передумовою перенесення й на спеціалізоване кидкове тренування з гандболістами м'язами. Тривалість перенесення силових можливостей на таке тренування 3-4 тижні.

II програма

Основні напрямки: нарощування загального та спеціального силового потенціалу гандболістів з трансформацією його в спеціальну кидкову підготовку, спрямовану на удосконалення техніки й тактики кидка м'яча.

Методика: поряд із застосуванням методу повторних зусиль пропонується метод динамічних зусиль, що характеризує граничну швидкість виконання вправ при незначному зовнішньому опорі (обтяженні) - до 20% максимуму підніяття ваги.

Розвиток спеціальних силових якостей здійснюється за рахунок вправ зі штангою (до 20-30 кг), з набивними м'ячами (1-3 кг), з гантелями (1-1,5 кг). Спортсмени виконують вправи з граничним зусиллям, прагнучи якомога швидше розігнати снаряд на початку руху чи підвищити швидкість усного руху. Вправи поєднуються з киданням гандбольного м'яча, наприклад: 8 кидків гандбольного м'яча з розбігу в опорному

7. ТАКТИЧНА ПІДГОТОВКА ГАНДБОЛІСТІВ

У сучасному гандболі тактика визначається доцільністю та узгодженістю дій гравців у захисті, нападі, а також дій воротаря з метою досягнення перемоги. Тактична підготовленість удосконалюється за рахунок засвоєння різноманітних індивідуальних, групових і командних дій в захисті, нападі та грі воротаря.

Тактика гри у нападі

Індивідуальна тактика нападаючого. Одино- та двокровкові фінти з відходом вліво чи вправо; фінт з поворотом вліво чи вправо, з веденням м'яча; фінт з переходом з одного виду кидка м'яча на інший; фінт при кидку м'яча під час стрібка - з одночасним прізначенням і веденням м'яча вліво або вправо; фінт зі стрібком вперед та імітацією кідка з наступним зоровим контролем вліво чи вправо; фінт на кидок м'яча - змінюючи швидкість переміщення і траєкторію польоту м'яча; фінти при веденні м'яча; фінти при імітації кидка на наступною передачею м'яча; фінти при застосуванні способу передачі м'яча та його напряму; відхід від персональної опіки за рахунок швидкої зміни швидкості та напряму бігу; фінти при виконанні 7-метрового штрафного та 9-метрового вільного кидків та ін.

Групова тактика. Взаємодія гравців при системі нападу 3:3, 4:2; взаємодія гравців за кількісної більшості та меншості.

Тактика гри у захисті

Індивідуальна тактика захисника. Фінти на удаване блокування та виходи; фінти на Перехоплення м'яча; взаємодія з воротарем при різноманітних діях нападаючих; швидка зміна місця перебування в залежності від переміщення нападаючого; персональна опіка нападаючого - контроль з-під заслону; ліквідація кількісної переваги за рахунок маневрених переміщень; передбачення способу кидка і траєкторії польоту м'яча; індивідуальна тактика при атаці 1-2-3 нападаючих.

Групова тактика у захисті. Взаємодія захисників за кількісної меншості - 2 проти 3 або 4 нападаючих; взаємодія захисників за кількісної більшості - 2 проти 1 нападаючого, 3 проти 2, 4 проти 3; взаємодія

позиційний на дальність через майданчик гандбольного поля, а після цього 8 кидків набивного м'яча (2 кг) партнеру на 15м двома руками з-за голови з розгою.

Вправи з набивними м'ячами (2-3 кг) виконуються при обертанні частин тіла спортсмена із загальним дозуванням виконуваних рухів до 20 разів. Далі виконуються кидки м'яча з дальніх дистанцій на силу і точність (по 4 кидка в кожній кут воріт). Такий принцип тренування сили й техніки виконання кидків м'яча дозволяє скоротити час адаптації м'язових систем спортсмена до змагальної діяльності.

III програма

Основні напрямки: цілеспрямований спеціальний вплив на удосконалення сили основних м'язових груп за рахунок вправ з набивними м'ячами (2-3 кг), гумовими амортизаторами, кидків гандбольного м'яча на дальність, точність і силу, а також кидків тенісного м'яча на дальність. Розвиток спеціальних силових якостей здійснюється за допомогою вправ, змінної структурою та характером специфічних для техніки виконання кидків м'яча у гандболі.

Методика: основним є метод повторних динамічних зусиль, що дозволяє швидко розвинути значне напруження м'язів на початку рухової дії. Удосконалення силових можливостей будеться на утворенні в їх зразкового напруження за рахунок розвитку "вибухової" сили на початку руху. Для розвитку "вибухової" сили застосовується ударний метод - використання кінетичної енергії тіла спортсмена. Вправи виконуються за умов швидкого розтягування робочих м'язів та швидкого їх скорочення. Поряд з цим пропонується метод поєднаного вливу - досягнення у ритмічній та структурній фазах кидка ударних м'язових зусиль, характерних для кидка м'яча у гандболі.

Рекомендується поєднувати силові вправи з набивними м'ячами (2-3 кг) з кидками гандбольного м'яча, а також кидками гандбольного м'яча на дальність, точність і силу, з кидками тенісних м'ячів на дальність.

Можна використовувати вправи з гумовими м'ячами або амортизаторами, де руки ланок тіла мають бути мінімальними і відповідати кидковим рукам. Для розвитку сили м'язів плечового поясу застосовується серія вправ з набивними м'ячами (1-2 кг), виконання яких здійснюється при обертальних рухах, характерних кидковим.

Водночас з цим рекомендуються вправи на гнучкість з гімнастичною палкою та вправи на розтягування до появи болювих відчуттів в усіх суглобах. Акцент робиться на розвиток швидкісно-силових можливостей, характерних для кидків м'яча в опорному та безопорному положеннях.

іхнісників при рівному співвідношенні з нападаючими - 2 проти 2, 3 проти 3; взаємодія гравців під час опіки центрального гравця 1 лінії; взаємне підстражування при схрещених переміщеннях нападаючих, при ізоляції та інших діях; взаємодія при виконанні 7-метрового штрафного і 9-метрового вільного кидків; взаємодія з воротарем 2 або 3 захисників; взаємодія при контратаках та інших діях.

Команда гравців при системі захисту 6:0, 5:1, 5+1, 4:2 та 3:3; за кількісної меншості та більшості.

Тактика гравців при системі захисту

Вибір місця; гра на виходах під час атаки з 6-метрової лінії; гра на виходах під час атаки з краю; гра при 7-метровому штрафному кидку; гра при виконанні 9-метрового вільного кидка; взаємодія з захисниками; гра при перехопленнях м'яча; організація швидких контратак; дії воротаря як посередині.

7.1. Тактика гри у захисті, шляхи її удосконалення

Індивідуальні тактичні вимоги до гри у захисті:

1. Змушувати суперника робити те, що він не запланував тактично;

2. Вести переговори з партнерами, підбадьорюючи та попереджаючи;

3. Підкоритися вимогам воротаря, бути готовими допомогти партнеру по команді, який знаходитьться в скрутному становищі;

4. Змушувати суперника виконувати неточні та непідготовлені кидки;

5. Відгнекати дріблера до бокової лінії, обмежуючи його дії;

6. Намагатися зупинити дріблера;

7. Бути готовими до зміни темпу гри чи обраного напряму атаки нападаючих;

8. Цільно опікати суперника, що наближається до воріт з м'ячем, провокувати його на помилки та власно вертатися на своє ігрове місце;

9. Миттєво блокувати гравця під час зупинки, після дріблінту або прилові м'яча;

10. Змушувати гравця з м'ячем робити поспішні передачі;

11. Не робити глибоких випадів або стрібків, постійно утримувати рівновагу тіла на двох ногах;

12. Не дозволяти нападаючому займати позицію між собою та своїми ворітами;

13. Вивчати тактичні дії нападаючих і намагатися їх передбачити;

14. Під час опіки лінійного гравця вчасно передбачати та ліквідувати передачу м'яча. З цією метою підключати партнера, що стоять поруч;

15. Не дозволити виконувати заслони, вчасно передбачати ці дії нападаючих;

16. При контратаках швидко вертатися в захист, розподіляти індивідуальну нападаючу, а також блокувати гравця з м'ячем;

17. Захисник повинен бути зібраним, рішучим, сміливим, відповідальним за свої дії, володіти високою ігровою дисципліною, ефективно вести напруженну боротьбу до кінця гри.

У процесі гри захисник не завжди опікують одного й того ж нападаючого, бо постійно переміщуються та вишукують найближчі вигідну позицію для завершального кидка м'яча. Тут велике значення має засіб переключення до опіки більшого до нього гравця нападу.

Тактичні поради щодо переключення захисника:

1. Без гострії потреби захисник не має права переключатися, залишаючи без нагляду свого нападаючого;

2. Після переключення на нового підопічного нападаючого потрібно підрахувати кількість нападаючих, що знаходяться навпроти;

3. У разі заслону - негайно переключатися, щоб не дозволити гравцям нападу пройти до воріт. Переключення відбувається за сигналом захисника, чий опікування гравець поставив заслон. Гравець, якому поставили заслон, цілком опікає нападаючого, що заслоне його, а захисник, гравець якого поставив заслон, негайно переключається на нападаючого, що зловився від опіки;

4. Якщо нападаючий зробив кидок м'яча до воріт, контратаку організовують 2-3 захисники (один з них швидко тікає у відкриті); інші переключаються на нападаючих, що чекають можливості знов оволодіти м'ячом.

Персональний захист по усому майданчику (пресинг) застосовується у сучасному гандболі тільки у таких випадках:

1. Команда наприкінці гри іззначно відстає в рахунку (1-2 м'ячі), а суперники, не бажаючи ризикувати, триваючий час розігрують м'яч;

2. Гра проти команди, гравці якої не володіють достатньою швидкістю і неспроможні упоратися з персональною опікою;

3. Гра проти недосвідченої команди чи команди, погано підготовленої фізично;

4. У команді супротивника тимчасово усунені 1 чи 2 гравці, і команда, маючи перевагу в 1-2 м'ячі, намагається утримати рахунок до виходу на поле усунутого гравця.

Інше правило застосування пресингу: спочатку крайні захисники опікують супротивників, потім - діючих на лінії по краях майданчика, після цього - по черзі розподіляються; інші гравці - півсередині та розігруючі.

Основні тактичні вимоги до взаємодії гравців при зонних системах захисту:

1. Вивчати сильні та слабкі сторони нападаючих і намагатися їх використати під час прийняття своїх рішень;

2. Блокувати супротивника тулубом і водночас - рукою політ м'яча;

3. Якщо захисники стоять близько, один гравець, який вийшов уперед, блокує м'яч, що летить високо, а задній стежить за м'ячами, що летять низько;

4. По можливості блокувати нападаючого з м'ячем і відтісняти його до бокової лінії;

5. Бути дуже уважним при скрещеннях переміщеннях нападаючих

6. Вчасно пілстраховувати партнера по захисту, якому ставлять заслін;

7. Гравці в зоні не повинні розтягатися і за рахунок зміщення зберігати компактність оборонних позицій;

8. Висунуті уперед захисники (5+1, 4+2 - змішані системи захисту) спромагаються грати ризиковано при переході м'яча, бо позаду їх завжди пілстраховують партнери;

9. Попереджати партнерів по захисту про можливу кількісну перевагу з боку нападаючих;

10. Висунуті уперед захисники мають бути готові до переключення на швидкого прориву при кожному кидку м'яча або невдалі його передачі;

11. Гравець, що застосовує персональну опіку найкращого снайпера суперників, повинен намагатися перехопити м'яч, що був посланий нападаючому, блокувати під час ловлі м'яча, загороджувати переміщення в бік атаки та бути уважним при можливих заслонах;

12. Використання в захисті високоскорісних гравців створює хороші передумови для блокування кидків м'яча у ворота.

7.2. Тактика гри у нападі, шляхи її удосконалення

Індивідуальна тактика гри у нападі складається з сукупності ієвінських логічних правил, згідно з якими діє кожний нападаючий з м'ячем і без м'яча. Індивідуальна гра, з точки зору тактики, лежить у підґрунті

колективних дій в нападі. Індивідуальна тактика нападу містить велику кількість дезорієнтуючих дій (фінгів), що дозволяють увести в оману захисника і позбавити його сталого положення. Перевага нападаючого перед захисником полягає в тому, що він задає програму наступальної дії, а захисник, передбачаючи дії нападаючого, виконує протидію і через це останній програє вчасно. Ця теоретична концепція виправдовується, якщо індивідуальні тактичні дії нападаючого виконуються дуже швидко і дезорієнтуюча частина дій прайдоподібна.

Основні вимоги до індивідуальної тактики гри в нападі:

застосовувати ведення м'яча тоді, коли цільому сприяють ігрові обставини;

контроловати висоту ведення м'яча залежно від розташування суперника: чим ближче захисник, тим нижче ведення;

вести м'яч рукою, дальніше від захисника, що опікає;

різко змінювати напрямки ведення м'яча, коли захисник змушує його просуватися до бокової лінії;

швидко і вірно вибирати спосіб передачі м'яча в кожній конкретній ситуації;

награвати до надто розумних способів передачі м'яча;

досконало володіти фінгіми та застосовувати їх при передачі м'яча; стежити за тим, хто приймає передачу, периферичним зором і не просуватися в його бік;

передавати м'яч партнеру в бік, вільний від опіки;

бути вкрай обережним при виконанні поперечних передач;

у 9-метровій зоні завжди виконувати 1 чи 2 кроки назустріч передачі м'яча;

постійно видозмінювати підготочі дії чи виконання фінгів перед кидком м'яча у ворота;

досконало оволодіти імітаційними діями на кидок м'яча при різноманітних способах його виконання;

уміти досконало управляти кидковими рухами - змінювати амплітуду руху, швидкість, траєкторію польоту м'яча, швидко переключатися з одного виду кидка на інший;

після кожної спроби на кидок м'яча вивчати дії захисників і надалі використовувати їх помилки;

бути дуже уважним після виконання кидка м'яча - негайно займати вихідне положення для добивання м'яча або швидкого повернення в захист;

удосконалення техніки кидка м'яча слід здійснювати із захисником, що швидко чи поволі виходить на блокування;

удосконалення прийомів треба здійснювати обов'язково з тактичними діями в модельованих тренувальних ситуаціях;

уміти вірно визначати ситуацію для швидкої контратаки;

надійно володіти м'ячем при високій швидкості переміщення;

повинні починати контратаку і діяти швидко в залежності від позиції, що гравці займають на майданчику в момент оволодіння м'ячем;

у разі потреби не ризикувати складною передачею м'яча, а перевести атаку на організованій дії проти зонної системи захисту.

Основні вимоги до взаємодії гравців у нападі:

кожний гравець координує мати партнера;

кожний гравець повинен тримати в напруженні свого підопічного захисника;

усі захисники повинні представляти однакову небезпеку для воротарів і тримати всіх у напруженні;

постійно стежити за м'ячем, діями партнера і захисників, бути готовими до будь-яких дій;

відвертати цілійний напад захисника, якщо нападаючий з м'ячем;

володіти м'ячем, не наближатися до бокових ліній;

активно переміщатися без м'яча, створюючи видимість активних наступальних дій, привертаючи до себе увагу;

передавати дії захисників і використовувати їх помилки;

не стояти на місці, виходити назустріч передачі м'яча;

виконувати короткі та швидкі передачі з одночасними швидкісними переміщеннями та змінами місця;

постійно змінювати темп та тактичні комбінації під час атаки;

вивчати слабкі та сильні сторони захисників, використовувати їх в тактичних імпровізованих діях з партнером, заздалегідь узгодивши з ним схему атаки;

нападаючий, що завершує комбінацію, має бути спокійним, зібраним, виснаженим у своїх ліх;

тактична комбінація повинна мати запасний варіант, що дає можливість завершити атаку нападаючим;

гандболіст, що завершує комбінацію, повинен знати, скільки часу залишилось до кінця гри і скільки часу потрібно для виконання тактичного дебюту;

необхідно награвати комбінацію в нападі за умов кількісної переваги, кількісної меншості, персональної опіки найсильнішого або розігруючого гравця;

мати в запасі декілька удаваних тактичних дій нападаючих з наступним суворо регламентованим тактичним дебютом;

переміщеннях і створенням сприятливих можливостей для кидків м'яча з далеких відстаней іншими гравіями;

недостатнє тактичне мислення компенсується сильними кидками з далеких відстаней та відповідною тактикою гри всієї команди.

Можливість компенсації одних якостей іншими потрібно враховувати при відборі та підготовці юних гандболістів уже на перших етапах навчання та удосконалення, при виборі ігрового амплуа у команді, формуванні основного складу та його плановій заміні, а також виборі стратегічної лінії підготовки команди.

Тренери, працюючи з молодими гандболістами, реалізують принцип компенсації якже на початкових етапах підготовки, починаючи з вивчення можливостей своїх учнів, а потім розпочинають формування індивідуальних техніко-тактических дій та вибір ігрового амплуа у команді, спираючись на ті фізичні якості та здібності, які найбільш розвинуті.

Ігрова підготовка на початковому етапі навчання юних гандболістів полягає, насамперед, у необхідності як можна швидше поєднати прийоми гри з тактикою їх застосування у найрізноманітніх умовах: ловля м'яча з швидким відходом та веденням вліво-вправо, вперед-назад; ведення м'яча з швидким переходом на низьке та високе ведення; обведення вліво-вправо, вперед-назад; передача м'яча після ведення з одного, двох та трьох кроків вліво-вправо, вперед-назад; перекидання захисника в стрибку та ін.; кидки м'яча з одного, двох та трьох кроків під різним кутом до воріт з різних відстаней, після ведення, передачі, з пасивним та активним захисниками, у контратаках з відходом захисником, блокуючим і жорстко атакуючим захисником, з відволікаючими діями, з відходом вліво-вправо тощо. Такі комплексні вправи виконуються з коректуваннями з боку тренера на вірність техніки, швидкості та спрітності рухів; застосовуються естафети з м'ячем та без м'яча з елементами техніки й тактики гри в гандбол, що включають обігравання суперника.

В подальшому проводяться одно- та двобічні ігри за спрощеними правилами з коректуванням з боку тренера, позначеннями нованіс техніко-тактических дій. Удосконалення техніки відбувається в комплексі, який завершує логічну тактичну дію: ведення – передача – ловля – кидок; передача – ривок (5 м) – одерждання м'яча – кидок і т.д., включаючи відволікаючі дії та присутність пасивного захисника зліва-справа-спереду. У цих комплексних вправах моделюються ігрові моменти. Накопичення таких логічних рішень значно поширяє рухову ігрову діяльність юних гандболістів, що ефективно підвищує рівень індивідуальної майстерності юних спортсменів. Через модельовані ігрові вправи діти швидше

засвоюють та усвідомлюють ігрову діяльність, що значно скорочує час підготовки юних гандболістів.

У навчальних іграх тренер повинен заохочувати дітей на пошуки оптимальних самостійних рухових рішень, здобутих у раніш вивчених модельованих ситуаціях. З цією метою проводяться ігри з використанням методу імпровізації, що включає в себе вільний вибір дій кожним гравцем.

Проте більшість дітей та підлітків ще не здатні достатньою мірою імпровізувати рухові дії в навчальних іграх - це під силу тільки молодим спортсменам з ігровим інтелектом, але ж проходить цей етап навчання вкрай потрібно (не полегшуючи систему навчання, а поступово ускладнюючи). Саме метод імпровізації розвиває високу активність, спритність, свідомість ігрових дій, вміння керувати руховими діями згідно з ігровою ситуацією.

Для удосконалення ігрової підготовки юних гандболістів у навчально-тренувальному процесі застосовуються такі методичні прийоми:

1) вивчення стандартних положень взаємодії двох нападаючих проти пасивного чи активного захисника із застосуванням заслонів, хібник стяжкою вліво-вправо, відволікаючих дій на відхід убік з веденням та без цього, фінітів на передачу та кидок в опорному положенні та страйку;

2) вивчення стандартних положень та можливих варіантів взаємодії трьох нападаючих проти двох пасивних чи активних захисників з використанням заслонів, стяжок, відсікань, активного обігравання один на один із застосуванням відволікаючих дій – одно- та двокрокові, фініти на відхід з веденням вліво-вправо, фініти на передачу та кидки в опорному та блокопорному положенні;

3) довільна гра двох захисників, двох нападаючих (3 x 3, 4 x 4) на одні ворота чи по всьому майданчику;

4) контратаки при кількісній перевазі двох нападаючих та одного активного захисника чи трьох проти двох (східчаста атака з довгим пасом, з відходом з м'ячем у кут із захисником з іншупного передачою гравію, що біжить по центру), одиночні відкривання з одержанням м'яча за середину лінію, одночасні атаки захисника та нападаючого;

5) обігравання захисника, який спізнився на виході до нападаючого з м'ячем у ворота, кидки м'яча при прямуванні захисника на блокування та кидки при жорсткому блокуванні нападаючого;

6) атаки за заданою схемою в навчальних іграх, атаки за кількісної меншості нападаючих, атаки тільки по флангах, атаки з кидками з далеких відстаней, кидки м'яча тільки в опорному положенні, кидки м'яча через

лінійного та крайніх гравців, атаки за умов зміни нападаючих за ігровим амплуа, пасові заміни гравців;

7) атаки при обмеженні часу та простору;

8) імпровізовані атаки, потім – швидка та неочікувана, короткоходова комбінація двох-трьох нападаючих;

9) моделювання гри у нападі та захисті у тренувальному процесі перед відповідальною грой з відомим суперником;

10) ігри при зміні систем захисту чи нападу та темпу гри з метою удосконалення взаємодії гравців;

11) проведення навчальних і контролючих ігор з юними гандболістами.

Необхідно перед командою ставити завдання, які цілеспрямовано діють у вигляді настановоні на гру:

з сильною командою - боротися до кінця гри, зводячи рахунок до мінімального розриву, нейтралізувати самого результативного гравця, дотримуватися ігрової дисципліни й тактики гри у нападі та захисті, намагатися ефективно зіграти на контратаках і т.д.;

з слабкою командою - дуже цільно зіграти у захисті 10 хв., у нападі домагатися максимальної переваги у рахунку, перевірити нові відпрацьовані тактичні взаємодії гравців у захисті та нападі, дати гравцям вільно імпровізувати атакуючі дії на 10-15 хв., при цьому можна дозволити супернику зменшити результат у рахунку, перевірити результативність планових замін гравців нестартового (основного) складу;

з рівною за грою командою - зіграти жорстко 10 хв. у захисті, намагатися перехопити м'яч та організовувати результативну контратаку; у нападі зіграти дуже надійно зіграти в центрі воріт, бо тут результативність кидків вища, ніж з крайніх позицій; добре організовувати нейтралізації лінійного гравця суперника та надійно зіграти при підструхуванні захисника, що виходить до нападаючого; дуже уважно та без втрат м'яча зіграти останні 5 хв. у нападі та надійно відстояти свої ворота від неочікуваних кидків з далеких відстаней.

Настанова на гру може бути різною - залежно від того, наскільки відомий суперник і наскільки готова команда. З незнайомою командою гра повинна починатися з розвідування. При ретельній підготовці кожної атаки зосередити увагу на надійних захисників діях, після розвідування (5-10 хв.) відбити грати проти результативних гравців. З добре знайомою командою важливо з перших хвилин захопити ініціативу, вірно та адекватно вести гру, робити потрібні заміни гравців, зберігаючи потрібний темп три та ініціативу, вводити в тактику гри у захисті та

нападі елементи несподіваності для суперника. Зловживати замінами не дозволяється: швидка заміна інколи лише гандболіста упевненості у свої силах, але й постійне перебування на лавці запасних не підвищує його майстерності;

12) аналіз гри. Проводиться тренером за наступним планом:

повідомляються ігрові показники команди та окремих гравців, які співпадають з індивідуальними та завданнями команди в цілому;

відмічається якість виконання головного стратегічного завдання в цілому, аналізується тактичні дії у нападі та захисті;

оцінюється відношення команди та окремих гравців до зустрічі (дисципліна, цілеспрямованість, відповідальність, грубі помилки);

робляться загальні висновки та визначаються завдання на майбутнє.

8.2. Методика ігрової підготовки

У процесі ігрової підготовки юних гандболістів застосовуються методи:

стандартного вивчення реалізації ігрових ситуацій;

комплексного вивчення динамічних ігрових ситуацій за допомогою логічних ігрових дій;

імпровізації, який дозволяє удосконалувати вміння керувати своїми рухами при реалізації ігрових дій у складних ігрових умовах;

ігровий – удосконалює техніко-тактичні знання та рухові навички у змінованих ігрових ситуаціях, обумовленіх характером ведення гри у захисті, нападі та правилами змагань у гандболі, які наближені до процесу іри;

змагальний – суперництво гандболістів у боротьбі за високий результат, де присутні однообсторі, групові та командні змагання, з включенням фізичних та техніко-тактических дій, а також морально-вольових якостей, особливо сміливості, узвінності, агресивності та волі до перемоги.

9. ТЕОРЕТИЧНА ПІДГОТОВКА

Напрямки теоретичного курсу підготовки юних гандболістів (табл. 12):

1. Стислий історичний огляд розвитку гандболу в Україні та за кордоном.

2. Досягнення українських гандболістів у світовому спорту.

3. Загальні гігієнічні вимоги до тих, хто займається (загальний режим занять та відпочинку, гігієна харчування, сну, питьні режими).

4. Засади фізичної та техніко-тактичної підготовки у гандболі.
5. Тактична підготовка - тактика гри у захисті, нападі та гри воротаря. Правила змагань з гандболом.
6. Морально-волькова підготовка юних гандболістів на фоні загальної та спеціальної психологочної підготовки.
7. Інтелектуальна підготовка: специфіка закономірностей та імпровізації рухової діяльності гандболістів при гри у захисті, нападі та гри воротаря.
8. Самоконтроль юних гандболістів за станом здоров'я, тренувальними навантаженнями, регулюванням ваги.

Ігрова теоретична підготовка юних гандболістів об'єднує всі види підготовки в одину ігрову систему для реалізації командою стратегічних завдань спортивної боротьби. Взаємоз'язк напрямків підготовки потребує цілеспрямованого впливу (теорія та практика тренувань), вироблення зв'язків між чинниками, які обумовлюють ефективність ігрових дій гандболістів.

У процесі тренування знання надаються шляхом роз'яснення позитивних та негативних чинників рухової діяльності, завдань та аналізу результатів їх виконання. Тренер повинен постійно корувати самосвідотою юних гандболістів, вихованням у них творчої активності та пізнавчих інтересів.

Засоби та методи теоретичної підготовки юних гандболістів включають: вивчення практичної діяльності кращих гравців (перегляд відеозаписів ігор кращих команд світу); бесіди - команди, групові та індивідуальні; переконання щодо переваги чи недоліків окремих рухових можливостей та на цій підставі уdosконалення індивідуальної майстерності; педагогічні спостереження; аналіз проведених ігор із зазначенням недоліків та визначення завдань на подальше тренування; розбір тактичних індивідуальних, групових та командних дій при гри у захисті, нападі та гри воротаря.

Таблиця 12
План теоретичної підготовки у річному циклі тренування юних гандболістів, год.

Тема заняття	Вік спортсменів, роки:				
	9-10	11-12	13-14	15-16	17-18
1	2	3	4	5	6
Стислий історичний огляд розвитку гандболу в Україні та за кордоном	1	1	1	1	1
Достиження українських гандболістів у світовому спорту	2	2	1	1	1

З метою удосконалення психологічної підготовки юних гандболістів у навчально-тренувальний процес вводиться психологічне напруження, яке поділяється на п'ять груп:

перша - товарицькі та контролні ігри, що вимагають мобілізації всіх психологічних можливостей. У відповідальних іграх потрібно максимально зосередити увагу, швидко та адекватно сприймати рішення, проявляти максимум вольових зусилля. Ступінь напруженості регулюється тренером за допомогою настанов, вказівок, зауважень, покарань, переконань, роз'яснень;

друга - навчально-тренувальний ігри з різноманітними настановами. Проводиться в умовах високої психічної напруженості, яку обумовлюється значним емоційним напруженням, високою конкуренцією, застосуванням чималих вольових зусилля, індивідуальних завдань на агресивність, проведення гри в захисті та нападі з обмеженням часу і простору. Емішані навчальні ігри двох нападаючих проти одного захисника, 2x2, 3x3;

третя - застосування модельованих ігрових ситуацій, в яких створюється певний ступінь напруженості під час поєдинку при удосконаленні індивідуальних техніко-тактичних дій згідно з ігровим амплуа, де обумовлені дії нападаючих з обов'язковим виконанням тактичних дій. У цих вправах активізується тактичне мислення, самодисциплінованість, наполегливість, підпорядкованість гравцям по команді, емоційність спортивної боротьби;

четверта - психологічне напруження створюється при удосконаленні техніки, тактики та фізичних якостей (концентрація уваги, самоконтроль, вольові зусилля). Ступінь активності цих функцій передусім пов'язаний з точністю рухів, сприйняттям темпу рухів, швидкості, простору, часу, терпінням під час подолання м'язового навантаження, точністю та варіативністю техніко-тактичних дій. Напруженість у даній групі виявляється через вольові зусилля - розвиненість сили, швидкісних ("вибухових") м'язових напружень, швидкісно-силових можливостей, спеціальної працездатності, харacterної для гри в захисті та нападі;

п'ята - вправи виконуються для відбудови психічних функцій, стяжуваних на переключення уваги (крости, плавання, гра у футбол, шахи тощо).

Використовуючи зазначені групи психологічного напруження в системі підготовки юних гандболістів, цілеспрямовано удосконалюють психічну стійкість до негативних явищ, а також нарочують вольових наступальних агресивних дій з відчуттям впевненості своїх силах. Застосування модельованих конфліктних ситуацій, що регулюються залежно від ускладнення, дозволяє розвивати уміння швидко оцінювати

Продовження табл. 12

1	2	3	4	5	6
Загальні гігієнічні вимоги до гандболістів	1	1	2	1	1
Фізична підготовка, її значення в загальній системі підготовки гандболістів	1	1	4	4	4
Засади техніко-тактичної підготовки, її першочергове значення при заняттях гандболом	4	4	6	9	10
Тактика гри в захисті та гри воротаря	-	1	4	12	23
Психологічна підготовка у гандболі спортсменів	1	1	6	10	10
Морально-волькова підготовка юних гандболістів, вихованням у них творчої активності та пізнавчих інтересів	2	2	2	6	10
Інтелектуальна підготовка в гандболі	-	2	2	6	6
Правила гри в гандболі	2	2	4	3	2
Самоконтроль при заняттях гандболом	1	1	2	2	2
Медичний та педагогічний контроль в системі підготовки гандболістів	1	2	2	2	2
Усього:	16	20	36	64	72

10. ПСИХОЛОГІЧНА ПІДГОТОВКА

10.1. Види психологічного напруження

Психологічна підготовка юних гандболістів містить значні резерви зростання спортивних досягнень і забезпечення стабільноти в реалізації технічних і тактичних прийомів гри. Ігрова діяльність гандболістів супроводжується високою розумовою активністю, що включає в себе міркування, розсуд, вибір, корекцію та реалізацію цих дій. Розумова активність гандболіста грунтуються на його інтелектуальних здібностях, практичному досвіді, включаючи вольові зусилля - агресивність, сміливість, впевненість. Звідси - через систему спеціальних рухових вправ можна ефективно розвивати розумову діяльність гандболістів, специфічну для гри в гандбол.

ігрову ситуацію, вибирати засіб дії, починати швидко її виконувати, під час виконання по можливості видозмінювати та коректувати деталі техніки та тактики. Все це удосконалює уміння сприймати та передбачати змагальні ситуації і відповідно в думках вирішувати тактичні завдання. Акцентований розвиток психічних, вольових та інтелектуальних здібностей характеризує майстерність гандболіста до наступальних чи оборонних активних дій, витримки чи активного нав'язування подій, спрямованості мислення на комбінаційну тактичну боротьбу чи прихильність до певних дій. У цілому психологічна підготовка юних гандболістів - цілеспрямований багаторічний процес (3-9 років), і його недосконалість приводить, як правило, до зриву всієї підготовки, застосу в зростанні майстерності та передчасному залишенню спорту.

Ефективність гандбольної команди багато в чому визначається ступенем психологічного сумисності спортсменів - психологічним кліматом у команді. Залежно від його рівня команда може бути кваліфікована як:

згуртована (гандболісти сприймаються тренером як єдина цілеспрямована група);

розчленована (мас декілька груп, побудованих на неформальних відносинах, а між ними існують формальні зв'язки);

розділена (між усіма членами команди існують тільки формальні зв'язки).

Психологічна підготовка до змагань визначається переважно завданнями, що стоять перед спортсменами:

усвідомлення особливостей та спортивних завдань змагання, що має відбутися;

усвідомлення конкретних умов змагання (час, місце, турнірне положення, загальні співвідношення сил, суддівство, глядачі та ін.);

пізнання сильних та слабких сторін суперника, підготовка до дій з урахуванням цих особливостей;

перевірка і доведення до досконалості здібності володіти потребними руховими навичками;

збудження активного прагнення до перемоги в змаганні;

формування твердої впевненості в своїх силах і можливостях для досягнення перемоги в спортивній боротьбі;

подолання негативних емоцій, викликаних змаганням, і підтримання бальорого емоційного стану;

виховання уміння переключатися на максимальні вольові напруження та управління ними в умовах гострої спортивної боротьби у змаганні.

10.2. Засади методики морально-вольової підготовки юних гандболістів

У гандболі психологічна підготовка поділяється на морально-вольову (загальну) та спеціальну. Морально-вольова підготовка здійснюється в процесі всієї спортивної діяльності, особливого значення вона набуває у дитячо-юнацькому віці. Спеціальна психологічна підготовка проводиться на більш пізніх етапах удосконалення, коли гандболіст починає брати участь у відповідальних змаганнях.

З перших занять тренер повинен вивчати дітей з точки зору індивідуальних властивостей особистості та на цьому ґрунті виховувати працьовитість, уміння підкорятися своїй загальному плану тренування та гри в гандболі, навчати витримки, самовладання, терпіння до болючих відчуттів у играх і навязальніх вправах, ініціативності та самостійності у жорстких умовах гри та ін.

Алантажа морально-вольових якостей юних гандболістів та їх розвиток згідно із специфікою змагальної діяльності відбувається ефективно у процесі шкільно-спортивної організованої діяльності (особливо ігрової), коли діти поставлені в умови, що потребують від них обов'язкового проявлення цих якостей. Під час тренування тренер зводить дітей при виконанні ігрових вправ за принципом взаємокомпенсації психічних якостей: несміливих дітей з рішучими; відішукуючих з товарищами; терпливих з передливими і т.д. Рішучий притягає всі спроби та зусилля окремих дітей до своїх товаришів по команді. Склад і кількість учасників команд треба час від часу варіювати, щоб створити більш широке коло взаємовідносин між юними спортсменами.

Визначення мети та доведення її до свідомості кожного юного спортсмена входить до складу вольової підготовки. Виховання вольових якостей в юних гандболістів пов'язане з подоланням об'єктивних і суб'єктивних труднощів. Об'єктивні труднощі пов'язані насамперед з оволодінням техніко-тактичними діями у захисті та нападі, в единоборствах з суперником, у подоланні втоми та болючих відчуттів. Суб'єктивні носять індивідуальний особистісний характер - побоювання майбутньої зустрічі, суперника, страх отримати травму, недовіра до товаришів по команді, негативне відношення до суддів та ін. У подоланні цих труднощів ефективні є методи переконання, навіювання, заохочення, впливання, наведення прикладів поступової адаптації до труднощів та інших негативних явищ.

до заняття гандболом, а тільки констатують факт про наявність фізичних якостей на даному етапі життя.

На другому етапі, який триває 1,5-2 роки, перспективність юного спортсмена оцінюється за показниками оволодіння технікою, тактикою та застосуванням цих прийомів у навчальних іграх, їх результативністю. Даний етап більш практичний, перспективний та надійний. Нормативні вимоги для відбору дітей після 1-го та 2-го років навчання у ДЮСШ наведені у табл. 25, 26. Отримані дані не дають повної підстави робити висновок про перспективність даного спортсмена, але контролюють рівень фізичних та рухових якостей, що дозволяє тренеру підготувати та підготувати відповідних у розвитку фізичних якостей юних гандболістів.

На третьому етапі відбору дітей та підлітків відбирають до обірної команди дитячих спортивних шкіл району, міста та національної збірної. Цей відбір здійснює та контролює старший тренер за результатами спостережень за ігровою діяльністю своїх вихованців у відповідальних змаганнях.

11.2. Комплектування команди

У сучасному гандболі зростає універсалізація гравців, тобто їх здатність грати в І та ІІ лініях. Таких універсалів у команді повинно бути 2-3. У команді формуються 2-3 лідери, тому тренер має удосконаловати внутрішньо-групову взаємодію та розумну підкорення - гра на лідера. Роль провідника і підлеглих установлює тренер. За індивідуальною майстерністю гандболістів він розподіляє їх по ігрових амплуа - розігруючого, півсередніх лінійного та крайніх гравців. Розігруючий гравець за своїм місцезнаходженням забезпечує найбільш вигідне для організації та проведення тактичних взаємодій положення як команди в цілому, так і окремих ланцюгів у нападі. Розігруючий гравець є лідером у команді, відповідає тому типу особистості, який відрізняється, насамперед, здатністю на в'язати свою програму та програму тренера, організовувати дії партнерів у будь-якій зоні нападу, виводити для атаки кращих гравців чи діючи сам за логіком створеної ситуації. Розігруючий центральний гравець - це насамперед особа, яка швидко тактично міряє, стікає до бійнаважливих чинників, з високою руховою реакцією, володіє всіма видами кидкових рухів, смілива, рішуча, вміє взяти гру на себе.

Півсередині гравці - це два гандболісти, один з яких лівша, повинні володіти міцними кидками з далеких та середніх відстаней. Більшість тактичних комбінацій отримують своє завершення в атаках півсередніх, в іншому випадку вони стягають на себе при хібній атакі захисників і це сприяє виконанню кидка з інших позицій. Кидки м'яча, особливо у

10.3. Засади методики спеціальної психологічної підготовки юних гандболістів

Основним завданням спеціальної психологічної підготовки юних гандболістів ((13-14, 15-16 та 17-18 років) є адаптація та виховання здібності контролювати свої дії та емоційний стан в екстремальних умовах, а також підготовка до конкретного змагання чи турніру в цілому. Психологічна підготовка до майбутнього змагання включає в себе:

усвідомлення особливостей майбутніх змагань (час, місце, усувідомлення конкретних умов майбутнього змагання (час, місце, глядачі, травми та ін.); пізнання сильних та слабких сторін суперника та підготовка до конкретних дій; зближення активного прагнення до перемоги у майбутній грі; формування твердої упередженості у своїх силах і можливостях для досягнення перемоги; подолання негативних емоцій, створення та підтримка байдорого емоційного стану; створення агресивної впевненості на перших хвилинах гри (самонавіювання).

11. ВІДБІР У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ЮНИХ ГАНДБОЛІСТІВ

11.1. Етапи відбору

Система відбору включає, насамперед, виявлення потенційних можливостей, потрібних для удосконалення фізичних, техніко-тактичних та психологічних здібностей, специфічних для гри в гандбол. Для грі у гандбол потрібні спортивні високого росту, спритні, координовані, швидкі та атлетично розвинуті, з високими вольовими та інтелектуальними якостями. За рахунок добре організованого тренування легше піддається удосконалення фізичні якості, ніж система оволодіння техніко-тактичними діями та їх застосування у грі. Тому на першому етапі відбору фізичні якості менш важливі, ніж, наприклад, швидкість та якість відповідних техніко-тактических дій.

Система відбору у спортивних іграх поділяється на три стадії. На першому етапі діти відбираються за нормативними вимогами. Отримані результати не дають підстави робити висновок про перспективність дітей

стрибку, повинні бути швидкі та точні, водночас півсередні повинні відіркювати та точно виконувати передачі крайньому та центральному. Півсередні мають бути високими на зрості, швидкими у русі, володіти великим арсеналом відволікаючих дій, за характером - сміливими та рішучими, упередженими, не лякатися жорстких дій захисників, а також бути надто самостійними в окремих критичних моментах грі.

Лінійний гравець має бути високим, сильним, з доброю статурою, бо протягом грі йому доводиться вести силову боротьбу за найбільш вигідне положення у 6-метровій лінії. Лінійний гравець є найнебезпечнішим для воротаря, тому його постійно опікують 1-2 захисники - це дозволяє йому сягнути захисників убік, робити кількисну перевагу на окремих ділянках майданчика, виконувати заслони та несподівано відкриватися для отримання м'яча. За типом особистості - це гравець агресивний, терпливий до фізичного зіткнення, успішний та сміливий, сміливий та рішучий у діях, володіє великою варіативністю рухів при кидках м'яча.

Крайні гравці володіють високим швидкістю, стрибучістю, маневреністю та ділянкою. Своїми швидкими рухами вони створюють темп грі, зав'язують комбінаційну гру, своїми діями створюють умови для атаки півсередніх, кількисну перевагу, "притискають" захисників до 6-метрової лінії, чим забезпечують атаку півсередніх і центрального гравця, розтягають лінію оборони. Крайні гравці дуже смілі, рішучі, грають інколи з ризиком, організовують атаки з ходу, часто намагаються перехопити м'яч у захисті.

Відбір юних гандболістів у команду обумовлюється ступенем індивідуальних особливостей та способом виконання характеру виконуваних ними функцій у команді. Тренери, що працюють з юними гандболістами, повинні приділяти увагу формуванню у них вже в 13-14 роках спеціалізованих здібностей, виробляти індивідуальний стиль діяльності з майбутньою спрямованістю функцій ігрового амплуа. Саме рання спеціалізація за ігровим амплуа дозволяє виявляти та у подальшому власні моделі сучасної грі в гандболі.

12. СИСТЕМА ЗМАГАНЬ У ПІДГОТОВЦІ ГАНДБОЛІСТІВ

Змагання є продовженням навчально-тренувального процесу, дозволяють виявити рівень засвоєння техніко-тактических навичок і фізичних якостей.

припадає навантаження під час виконання технічних і тактичних прийомів гри.

На цьому етапі не повинні проводитись тренувальні заняття із значними фізичними та психогенетичними навантаженнями. Навчальні ігри проводяться за спрощеними правилами з корекцією рухових дій у захисті та нападі з боку тренера.

Триває відбір дітей та доукомплектування тренувальної групи. Система відбору включає постійний нагляд за засвоєнням техніки гри й тем, як діти її сполучають з тактикою в навчальних іграх, що дозволяє більш ефективно виявляти талановитих щодо гандболу дітей.

Швидкісні бігові вправи, які застосовуються в системі підготовки юних гандболістів, повинні за характером і змістом бути здатківними, переміщувальними, захищальними та нападаючою в грі з доповненням включччям інших прийомів гри. При розвитку комплексних фізичних якостей ефективними є метод комплексної (сполученої) дії - біг, стрибки, метання, а також змагальний та ігровий методи.

Технічні прийоми гри мають формуватися у наближеніх до ігрових умовах з деталями тактичного їх спрямування, а також удоскonalюватися в модельованих тренувальних ситуаціях, де враховані дії захисника і нападаючого.

У дітей 11-12 років спостерігається значне зростання швидкості, спрости, гнучкості та витривалості. Крім того, у них виявляється психологічна готовність до свідомого засвоєння рухових навичок, до сміливості, рішучості та інтересу до занять.

Під час навчання індивідуальної тактики гри вводяться пасивні та активні нападаючі та захисники, що значно ускладнює вправи і робить їх використання більш ефективним.

При навчанні групової та командної тактики потрібно ознайомити учнів з розстановкою гравців у захисті та нападі, розівіти про функції ігрового амплуа. З цією метою у двобічних іграх юні спортсмени виступають у всіх амплуа по черзі. Навчальні ігри проводяться за спрощеними правилами, але з обмежкою розстановкою гравців у системах нападу 3:3 і в захисті 6:0 і 5:1.

На навчально-тренувальному етапі головним завданням є: на грунті досягненої фізичної підготовленості вдосконалити спеціальну працездатність у грі в захисті, нападі та грі воротаря (табл. 27-32). Швидкісна бігова витривалість розвивається з урахуванням специфіки грі в гандболі. Швидкісно-силова підготовка набуває спеціалізації, спрямованості, характерної для м'язової діяльності гандболістів, техніки й тактики грі.

першочергового значення. Навчальні одно- та двобічні ігри у великому обсязі використовуються під час удосконалення тактики гри у захисті, нападі та контратаках. Водночас з проведением навчальних ігор формуються взаємовідносини між гравцями та групами, ліквідаються деякі конфлікти, встановлюються міжсобістичні відносини в ігрових ланках і командах в цілому.

Участь у змаганнях і підготовка до них плануються разом з теоретичними заняттями з техніко-тактичної та тактичної підготовки. На цих заняттях корегуються окрім тактичних моментів, виявляються позитивні та негативні боки ігрової діяльності.

Етап вищої спортивної майстерності припадає на період життя юних гандболістів, коли в основному завершується формування всіх функціональних систем організму, які забезпечують високу працездатність і психічну стійкість до негативних впливів, що дозволяє вивчити насамперед спортивну обдарованість. Саме спортивна обдарованість юного гандболіста і виконання цих завдань дозволяють розглянути конкретизацію та реалізацію цієї фази.

Фактично всі засоби тренування носять спеціалізований напрямок, підкреслюючи або підвищуючи певні фізичні якості та властивості тіла. Загальний обсяг та інтенсивність тренувальних навантажень встановлюються в залежності від цільового результату та конкретизуються та індивідуалізуються систему тренувань.

Удосконалення техніко-тактичних прийомів гри включає в себе ідпрацювання комплексних тактичних дій, характерних для ігрових місіїв гандболістів.

Техніко-тактичні дії відпрацьовуються до вдосконалення з різними охвістами структури рухів у наближеніх до ігрових і в ігрових мовах з активними лімітами захисника або нападаючого.

інтенсивністю, за обсягом відповідає загальній кількості рухових дій у змаганні та нападі, а також у грі воротаря з використанням методу повторних динамічних зусиль.

Великий відсоток часу на даному етапі приділяється тактичній та ігровій підготовці юніх гандболістів. Уdosконалення тактичної підготовленості здійснюється з урахуванням ігрового амплуа, індивідуальних техніко-тактических особливостей. Водночас з цим потрібно розвивати здатність переважати в гравійному маневренні.

Головна

система тренувального процесу з юними гандболістами носить явно

удосконалення техніко-тактичних прийомів при здійсненні у наближеннях до ігрових умовах. Використовується моделювання ігорних ситуацій, де передбачені дії нападаючого та захисника, а також ігрове амплуа.

При удосконаленні техніко-тактичних дій передбачається награвання групових і командних тактических комбінацій. Значне місце на даному етапі поглибленного тренування надається вдосконаленню кидків м'яча, що включається в кожні заняття. У кидковій підготовці використовуються модельовані ситуації, в яких юні гандболісти виконують кидки з різних місць за ігровим амплуа, а потім на точність силу, швидкість рухів, після передач м'яча з опором захисника, а також по контратракатах.

Спеціфічні особливості тренувального процесу юніх гандболістів 13-14 років: хвилеподібне підвищення навантаження та його інтенсивність; порівняння з попередніми етапами; ускладнення процесу вдосконалення техніки та тактики, його індивідуалізація; значне підвищення обсягу тактичної підготовки командної гри в захисті та нападі; підвищення обсягу змагальної діяльності (проводиться у великій кількості товариських та контролерських ігор); удосконалення психологічної підготовки переважно через ігрову діяльність.

Переважаючою тенденцією на етапі спортивного удосконалення є збільшення тривалості тренування, але без фіксовання загальній його інтенсивності (табл. 33-35). Чільні місце в системі підготовки юних гандболістів посідає спеціальна працездатність, характерна за обсягом та інтенсивністю для три у захисті, нападі та три воротаря. З цією метою моделюються темпи, обсяг, структура рухів та їх характер з виключенням швидкісно-силових вправ з гантелями, набиними м'язами, діаметрами зі штангами 10-15 кг, з опором партнера.

Значну частину тренувальних занять проводять за індивідуальними завданнями на техніку й тактику з урахуванням сильних і слабких боків у підготовленості юнін гандболістів. На цьому етапі спортсмени повинні цілком оволодіти техніко-тактичними діями з оперативним усуненням рухових помилок, з включенням таких психологоческих спрямувань - наполегливості у досягненні мети, терпіння під час більових відступів, агресивності при грі в захисті та нападі. Формування та поглиблена здатності самостійно й оперативно вирішувати рухові завдання в складних, екстремальних ігорових умовах набуває на даному етапі

Продовження табл. 36

Техніка 4 кутів воріт по 20 разів з 4-разовим повторенням (блідоночок 1,5 кг).	2	3	4	5	6	7
Удосконалення техніки переведення м'яча	+	+	+	+	+	+
Всесвітній м'яч у спортивній 3 переведений зі згинутою напрямку, виїздочети перевідхилення, обертання гравця з отвором захисника	+	+	+	+	+	+
Переведений м'яч у підліз на 8 м при перевідхиленні гравця по індивідуальному колу	+	+	+	+	+	+
Давністрем 2 м. Переведений м'яч у "трикак" з двох м'ячів у русі по колу кохного травника	+	+	+	+	+	+
Переведений м'яч при системі нападу 3:3 з напівпасивним захисником	+	+	+	+	+	+
Переведений м'яч при контратаках	+	+	+	+	+	+
Виїздочакові дії на перевезувач, з якими способу передачі чи мініка м'яча та навколої	+	+	+	+	+	+
Протиковий вид переведення з ударом об підлогу майданника при вежеводії з лінійниками	+	+	+	+	+	+
Удосконалення техніки викидання м'яча	+	+	+	+	+	+
Капець м'яча за темпами виконання за прямим амплуа	+	+	+	+	+	+
Капець м'яча з відступом, прямих ситуаціях.	+	+	+	+	+	+
Захисник блокує напівциркульного зі згином зліва чи справа	+	+	+	+	+	+
Захисник запиняється з викидом з блокує тільки пологі м'ячи	+	+	+	+	+	+
Захисник жорстко блокує напівциркульного при кидках в опорникам та безопорному	+	+	+	+	+	+
Кидки м'яча серіями з отвором на кидку та безопорному положенню з II лінії по різним	+	+	+	+	+	+
Кидки м'яча на снайдер на снайдер на тонисті	+	+	+	+	+	+
Захисник у моментових ігрових ситуаціях за прямим амплуа з опором	+	+	+	+	+	+

Продовження табл. 36

Техніка для воротарів	1	2	3	4	5	6	7
Піноки викидали на 2 кроки вперед-задво, вперед-задво, зі згином викидом рукою		+	+	+	+	+	+
Піноки у вільновій бік		+	+	+	+	+	+
Піноки на лівій з рукою правої ногі, перевідхилюючись вперед на 3-4 м по лінії		+	+	+	+	+	+
Загравання м'ячів, по низько лігти, кидки викидаються серією (10-12 кидків)		+	+	+	+	+	+
Загравання м'ячів, що високо лігти, кидки викидаються серією у верхній куті воріт (10-12 кидків)		+	+	+	+	+	+
Переведений м'яч при контратаках (з коротким пасом)		+	+	+	+	+	+
Горбання 4 кутів воріт з фіксованою частини з положенням лінії воріт (20 разів)		+	+	+	+	+	+
Вільнобійні кидки м'яча		+	+	+	+	+	+
Тактичне митогонка		+	+	+	+	+	+
Щоденальна тактика митогонки		+	+	+	+	+	+
Удосконалення тактичної перешкоди за ігровим амплуа		+	+	+	+	+	+
Відшвидкування відповідальних підмог на відхід півночі вправо, вперед-назад		+	+	+	+	+	+
Переведений м'яч з вільновій бік відповідальними підмогами на відхід		+	+	+	+	+	+
Протиковий вид переведення лінійним та країнним підмітаком		+	+	+	+	+	+
та безопорному положенню, один зі кидків м'яча на перевезувач, кидок в опорному		+	+	+	+	+	+
Індивідуальна тактика у захисті		+	+	+	+	+	+
Переміщення захисника у зоні вільних кілків з різними викидами, повторами, зупинками, стрибками, рухами руки під колінами під колінами		+	+	+	+	+	+
Виходи на 1 крок вперед з запідом вільно-направо та рукою руки зі штатською блокувальним замінника (те ж саме зі стрибком)		+	+	+	+	+	+

Продовження табл. 36

Техніка 4 кутів воріт по 20 разів з 4-разовим повторенням (блідоночок 1,5 кг).	1	2	3	4	5	6	7
Повертається передача м'яча партнеру, а після одного гравця, який викинути, а сам викинуче рукою у вихідне положення стінкою назад.		+	+	+	+	+	+
Два кроки викинути вихід на відстані 10 м один від однотичної переміщенням відношено до після цього кроку вихідне положення (4 рази по 2 хв., вільновій бік 20-15-10 с)		+	+	+	+	+	+
Переведений м'яч у "трійках" з двох м'ячів у русі по колу кохного травника, друга лівко. Відраза викидається в безопорному положенні з вільничником лів.		+	+	+	+	+	+
Передача гравця на лівій у парах на 8 м після інтересних вільничників лів на кімпок у стрибку з наступним відведенням м'яча вправо (2 рази по 4 хв. в опорному положенні)		+	+	+	+	+	+
Гравець з 4-речко викинути стрибок вперед на дві ноги з наступним переходом на ведення право та ліво, після цього штатською перегинає м'яча партнеру (вправа може виконуватися в іншій вільничників лів)		+	+	+	+	+	+
У завжди		+	+	+	+	+	+
Гравці стоять біля 6-метрової лінії, викинути 2 кроки з наступником стрибком і рукою вгору. Після цього викинути 2 кроки назад і стрибок втору (4 рази по 4 хв. в вільничникові 15-10-5-с. з вільничником)		+	+	+	+	+	+
Гравці знаходяться на відстані 8 м від стіни, та команда робить викинти по стіні, викинути стрибок, втору, та відштовхується у вихідне положення (4 рази по 2 с. вільничникові 15-10-5 с.)		+	+	+	+	+	+
Гравці по одному викинути рукою до 3-метрової лінії по диагоналі з опорним рукою СУХ вперед-назад. Далі повертається до б-метрової лінії боком, погнутими		+	+	+	+	+	+
рукою СУХ вперед-назад		+	+	+	+	+	+

збільшення арсеналу прийомів гри та універсалізація гравців у цьому плані; зростання швидкісно-силових можливостей гандболістів, їх маневреності та активності у захисті та нападі; зростання психологічної підготовленості – висока психологічна стійкість, високі волеві якості, які виявляються у жорсткому одноборстві та екстремальних умовах спортивного боротьби; значне зростання швидкісної витривалості гандболістів, що дозволяє вести гру у високому темпі практично протягом усього ігрового часу; ефективність взаємодії гравців у ланках і команди в цілому при грі у захисті та нападі (висока маневреність гравців).

15.2. Оцінка фізичної та техніко-ігрової майстерності гандболістів

Технічна майстерність гандболістів характеризується арсеналом активних технічних прийомів гри, їх результативністю, ступінню до різних збиваючих чинників. Технічний арсенал гандболіста можна оцінити за розподілом частоти технічних прийомів, їх ефективністю та адекватністю рішення у різних ситуаціях. Усі ці показники можна точно розрахувати за результатами спостережень за ігровою діяльністю гандболістів у змаганнях, враховуючи ігрове амплуа (табл. 40).

До системи оцінки технічної майстерності юних гандболістів входять такі модельні показники ігрової діяльності:

у нападі:

- загальна результативність (атака + гол);
- результативність кидків з гри;
- результативність 7-метрових штрафних кидків;
- результативність кидків при атакі з ходу;
- кількість голівкових передач;
- кількість помилок при передачах та інших діях;
- кількість заборлених 7-метрових штрафних кидків;
- у захисті:
- кількість блокуючих кидків;
- кількість помилок – на виходах, в одиноборствах, у взаємодії, неповернення у захист;
- кількість переходоплень м'яча, помилок, які завершуються призначеним 7-метровим;
- до воротаря:
- кількість відбитих кидків з гри;

захисника при системах 4х2 та 3х3, мати високу результативність кидків (50-52 %) з далеских відстаней.

Таблиця 38
Медико-біологічний контроль у системі підготовки гандболістів

Показник	Вік, років:				
	9-10	11-12	13-14	15-16	17-18
ЖЕЛ, мл	2520	2850	3280	4750	4900
Працездатність PWC ₁₇₀ , кг/м/хв.	520	600	930	1200	1350
Затримання дихання на видуху, с	17	18	23	30	35
Затримання дихання на вдиху, с	55	62	90	125	138
Біг 20 с та відновлення після навантаження, с	270	300	300	300	240

Таблиця 39
Модель контролю ігрової діяльності гандболістів 17-18 років, %

Ігровий показник		Хлопці	Дівчата
У нападі			
Загальна результативність, в тому числі:		45	42
кідків з гри		50	45
кідків з гри при позиційному нападі		40	37
при швидкому прориві		65	62
при 7-метрових штрафних кидках		75	67
Результативність кидків, проведених з позицій:			
крайніх нападаючих I лінії		60-65	50-55
центрального нападаючого II лінії		60-63	40
нападаючих II лінії		45-47	35
Середня кількість втрат м'яча за гру	12-14 разів	18-20 разів	
У захисті			
Загальна результативність команд суперників		42	40
Блокування кідків м'яча		25	20
Кількість переходоплень м'яча	8 разів	5 разів	
Середня кількість помилок за гру	40 разів	45 разів	
Кількість помилок, які завершуються голом у своїх воротах	22 рази	22 рази	
Кількість помилок, які завершуються 7-метровим штрафним кидком	10 разів	10 разів	
До воротаря			
Відбирання кідків з гри		35	30
Відбирання 7-метрового штрафного кідка		24	16

кількість відбитих кідків з 6-метрової лінії, крайні позиції та II лінії;

кількість відбитих 7-метрових штрафних кідків;

кількість голівкових передач при атакі з ходу;

кількість помилок при затриманні верхніх, нижніх м'ячів, що летять.

Проведення обстежень змагальної діяльності дозволяє виявити рівень техніко-тактичної підготовленості юних гандболістів, враховуючи переважно їх результативність (%).

Вимоги до техніко-тактичної майстерності гандболістів:

швидкість та результативність виконання індивідуальних техніко-тактичних прийомів гри у нападі на фоні розвитку пристосуваньї варіативності рухових дій у змагальній боротьбі;

універсалість техніко-тактичних дій крайніх гравців (включаючи гравців II лінії) у нападі (трати у "лінії", виконувати приховані кідки м'яча в опорному положенні, кідки після ловів м'яча у зоні воротаря, створення кількісної переваги та ін.);

досконалі техніка й тактика передач м'яча при високій швидкості переміщень та жорсткій програти захисників;

високий рівень навичок та вмінь у виконанні індивідуальних, високоінтенсивних захисних дій при системах 3х2, 3х3 та змішаних 5+1 і 4+2;

ефективні захисні дії проти кідків м'яча, які виконуються в опорному положенні з близької та далекої відстані;

точність та вибірковість при виконанні 7-метрових штрафних кідків;

високий рівень техніко-тактичної майстерності воротарів з урахуванням їх індивідуальних рухових здібностей, особливо швидкісних;

висока результативність при затриманні воротарем 7-метрових штрафних кідків.

Крім того, нападаючі повинні:

крайні – володіти індивідуальним обіграванням, умінням грati у "лінії", виконувати заслони, кідки з опори, навиками виконання функцій переднього захисника при системах захисту 5x1 (позиційна) та 5+1 (змішана);

лінійні – вміти виконувати "розгортання" в обидва боки (у бік сильнії та слабкі руки);

центральні (розігруючі) – вміти грati в лінії, виконувати кідки у падінні;

півсередині – володіти вмінням виконувати кідки з опори, з прямої атаки та зі зворотного пасу при відході назад після атаки, обігравати

Таблиця 40

Вік, років	Кількість	Періодичність	Основні фізичні якості, що розвиваються	Фізичні якості, що розвиваються	
				Інтенсивність	Інтенсивність
9-10	3-4	Рівномірний, повторний, ритмічний, змінний	Швидкість, гнучкість, уprüfудність, соораніані, спрятливість		
11-12	4-5	Рівномірний, повторний, іронічний, перехідний, змінний	Швидкість, гнучкість, координанія, спрятливість, комплексний розвиток		
13-14	4-5	Поточний, перехідний, сполучений, змінний	Швидкість, гнучкість, уprüfудність та сила, швидкісна витривалість, специальна працездатність, комплексний розвиток		
15-16	4-5	Поточний, повторний, сполучений, змінний	Швидкість, гнучкість, координанія, спрятливість, спеціальна працездатність, стребущість та сила, спланованість та сила		
17-18	5-6	Поточний, інтервалий, сполучений, змінний	Швидкість та сила, гнучкість та спрятливість, швидкісна витривалість, спланованість та сила, комплексний розвиток		

ДОДАТКИ

Додаток 1

ШІДЕННИК ТРЕНУВАННЯ СПОРТСМЕНА

(прізвище, ім'я, по батькові)						
(навчальна група, спортивний розряд)						
відділення _____						
(спортивна спеціалізація)						
ДЮСШ (СДЮШОР) _____						
(місто)						
Тренер _____						
(прізвище, ім'я, по батькові)						
І. Індивідуальний план тренування на _____ навчальний рік						
ІІ. Зміст навчально-тренувального процесу						
Дата, час	Зміст тренувального заняття	Обсяг тренувального навантаження	Інтенсивність тренувального навантаження	Методи тренування	Самопочуття	Вказівки тренера

Разом за тиждень: 1) кількість тренувальних днів; 2) кількість тренувальних годин; 3) засоби тренування та їх обсяг (кг, год, кількість повторень); 4) обсяг та інтенсивність тренувального навантаження у головних (специфічних) та допоміжних (неспеціфічних) засобах; 5) методи тренування (у %); 6) відновлювальні заходи.

ІІІ. Результати участі у змаганнях

Дата, час	Назва змагань	Вид змагальної діяльності	Спортивно-технічний результат	Зайдене місце	Умови хід змагань	Виявлені недоліки у підготовці	Висновки та оцінка виступу

Додаток 2

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ СПОРТСМЕНА

(прізвище, ім'я, по батькові)		3		(спортивна спеціалізація)	
за _____		місяць 200____ р.			
Засіб тренування	Одиниця вимірю	Тиждень			
		1-й	2-й	3-й	4-й
		Разом за	місяць		

Кількість тренувальних днів
 Кількість тренувальних занять
 Кількість змагань
 Кількість контролльних ігор
 Загальна кількість тренувальних годин
 Обсяг та інтенсивність тренувального навантаження у специфічних засобах тренування
 Результати участі у змаганнях
 Кількість занять, які пропущені
 Висновок тренера _____

ІV. Результати контрольних випробувань

Розділ підготовки	Контрольні випробування	Дата	Результат
Фізична	1. 2. 3. і т.д.		
Технічна	1. 2. 3. і т.д.		
Тактична	1. 2. 3. і т.д.		
Ігрова	1. 2. 3. і т.д.		
Психологічна	1. 2. 3. і т.д.		
Теоретична	1. 2. 3. і т.д.		

V. Дані лікарських обстежень

Дата	Найменування заходів	Ознаки, що реєструються	Висновок лікаря

VI. Звіт про тренування за визначений період часу (місяць, рік)

Додаток 3

Модельні характеристики психологічної підготовленості юних гандболістів (оцінки умовні з 5 балів)

Характеристика психологічної підготовленості	Оцінка, бал.
Мотивація до досягнення мети	5
Виявлення волевих рис у грі	4
Емоційна стійкість у грі	4
Здатність до взаємодії з партнерами	4
Здатність до самооцінки своїх дій	5
Суб'єктивне спонукання на гру та у тренуванні	3
Разом ...	25

Примітка. Оцінка "добре" – 26-28 бал., "задовільно" – 20-25 бал.

ЛІТЕРАТУРА

- Годик М.А. Контроль тренировочных и соревновательных нагрузок. – М.: ФиС, 1980.
- Данилов А.А., Кушнирюк С.Г. Методика совершенствования общей и специальной работоспособности у юных гандболистов от 9 до 16 лет. – М.: Госкомспорт СССР, 1988.
- Кубраченко А.Г., Данилов А.А. Объем и интенсивность соревновательной и тренировочной нагрузки у гандболистов высокой квалификации и критерии их оценки. – М.: Спортивкомитет СССР, 1987.
- Кубраченко А.Г., Евтушенко А.Н. Режимы тренировочных нагрузок в системе подготовки гандболистов высокой квалификации. – М.: Госкомспорт СССР, 1988.
- Платонов В.Н. Теория и методика спортивной тренировки. – К.: Вища школа, 1984.
- Платонов В.Н. Подготовка квалифицированных спортсменов. – М.: ФиС, 1986.
- Платонов В.Н. Общая теория подготовки спортсменов в олимпийском спорте. – К.: Олимпийская литература, 1997.
- Фомін В.П. Теория и методика юношеского спорта. – М.: ФиС, 1987.

ЗМІСТ

	Стр.
Вступ	3
1. Загальна характеристика багаторічної підготовки	4
2. Режим роботи та наповненість навчальних груп з гандболу у ДЮСШ	7
3. Організація навчально-тренувального процесу	8
3.1. Принципи спортивної підготовки	9
3.2. Модель побудови багаторічного тренування гандболістів 9-18 років.....	10
4. Методичні засади фізичної підготовки гандболістів	13
4.1. Зміст і методика спеціальної фізичної підготовки	13
4.2. Розподіл навчальних годин на фізичну підготовку гандболістів 9-18 років.....	16
4.3. Основні методи розвитку фізичних якостей у гандболістів 9-18 років.....	17
4.4. Модель контролю тренувального навантаження гандболістів 9 - 18 років	19
4.5. Методика розвитку м'язової сили	19
4.6. Методика розвитку швидкості	22
4.7. Методика швидкісно-силової підготовки	26
4.8. Розвиток гнучкості	27
4.9. Методика розвитку спритності	29
4.10. Методологічні засади удосконалення спеціальної працездатності гандболістів	31
4.11. Методичні рекомендації з удосконалення спеціальної працездатності гандболістів	33
5. Методичні засади техніко-тактичної підготовки гандболістів	36
5.1. Сучасні вимоги до техніко-тактичної майстерності гандболістів високої кваліфікації	37
5.2. Система підбору методів навчання та удосконалення техніки у гандболі	40
5.3. Моделювання у системі удосконалення техніки грі гандболістів різної кваліфікації	41
5.4. Оцінка технічної майстерності гандболістів	41
6. Методичні рекомендації щодо навчання та удосконалення кидків м'яча.....	47
6.1. Особливості проповіді структури рухів при кидках м'яча'.....	48

	Стр.
6.2. Методичні рекомендації щодо навчання та удосконалення кидків м'яча	49
6.3. Особливості спеціальної фізичної підготовки при удосконащенні техніки й тактики кидків м'яча	53
6.4. Тренувальні програми, спрямовані на удосконалення сили й точності кидків м'яча	55
7. Тактична підготовка гандболістів	58
7.1. Тактика грі у захисті , шляхи її удосконалення	59
7.2. Тактика грі у нападі, шляхи її удосконалення	61
7.3. Методика тактичної підготовки воротаря	65
8. Ігрова підготовка	67
8.1. Завдання та принципи організації	67
8.2. Методика ігрової підготовки	71
9. Теоретична підготовка	71
10. Психологічна підготовка	73
10.1. Види психологічного напруження	73
10.2. Засади методики морально-вольової підготовки юних гандболістів	76
10.3. Засади методики спеціальної психологічної підготовки юних гандболістів	77
11. Відбір у процесі підготовки юних гандболістів	77
11.1. Етапи відбору	77
11.2. Комплектування команди	78
12. Система змагань у підготовці гандболістів	79
13. Планування підготовки гандболістів	81
14. Програмний матеріал та нормативні вимоги для всіх груп підготовки гандболістів (9-18 років)	87
15. Контроль у спортивному тренуванні	138
15.1. Види та показники контролю	138
15.2. Оцінка фізичної та техніко-ігрової майстерності гандболістів	140
Додатки	144
Література	147

ГАНДБОЛ

Навчальна програма для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву та шкіл вищої спортивної майстерності

Відповідальний за випуск

В.Г.Свінцова

Редактор

О.П.Моргуненко

МІНІСТЕРСТВО УКРАЇНИ
У СПРАВАХ СІМ'Ї, МОЛОДІ ТА СПОРТУ
Мінсім'я молодьспорт

НАКАЗ

“15” 12 2010р.

№ 4493

м. Київ

Про внесення змін до Навчальної програми
з гандболу для дитячо-юнацьких
спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких
шкіл олімпійського резерву, шкіл вищої
спортивної майстерності

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 05.11.2008 № 993 «Про затвердження Положення про дитячо-юнацьку спортивну школу» та на виконання наказу Мінсім'я молодьспорту від 18.05.2009 № 1624 «Про організацію навчально-тренувальної роботи дитячо-юнацьких спортивних шкіл», зареєстрованого в Мін'юсті 25.08.09 за № 797/16813, та на виконання наказу Мінсім'я молодьспорту від 13.10.2010 № 3607 «Про стан та перспективи розвитку ДЮСШ в Україні п.2»

НАКАЗУЮ:

1. Внести зміни до Навчальної програми з гандболу для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких шкіл олімпійського резерву, шкіл вищої спортивної майстерності під редакцією Моргушенка О.П.:

1.1. Таблицю 1 «Режим роботи та наповнюваність навчальних груп у спортивних школах» у розділі 1 викласти в такій редакції, що додається.

1.2. Внести такі зміни до назв груп до тексту та у інших таблицях програми:

замість «навчально-тренувальна група» - «група попередньої базової підготовки»;

замість «група спортивного удосконалення»-«група спеціалізованої базової підготовки»;

замість «група вищої спортивної майстерності» - «група підготовки до вищих досягнень».

2. Контроль за виконанням наказу залишаю за собою.

Заступник Міністра

А.В.Домашенко

**Режим роботи та наповнюваність навчальних груп
у дитячо-юнацьких спортивних школах, спеціалізованих дитячо-
юнацьких школах олімпійського резерву та школах вищої
спортивної майстерності з ГАНДБОЛУ**

Рік навчання	Вік	Мінімальна кількість займаючихся	Тижневий режим навчально-тренувальної роботи (години)	Вимоги до спортивної підготовленості
Групи початкової підготовки				
1 Більше 1	9 10-11	16 14	8 8	Виконати контрольно-нормативні вимоги програми
Групи попередньої базової підготовки				
1 2 3 Більше 3	11-12 12-13 13-14 14-15	12 10 10 10	12 14 18 20	ІІІ юн. розряд ІІІ юн. розряд ІІ юн. розряд І юн. розряд
Групи спеціалізованої базової підготовки *				
1 2 Більше 2	15-16 16-17 17 і старші	8 8 8	24 26 28	ІІІ розряд ІІ розряд І розряд
Групи підготовки до вищих досягнень *				
Весь термін	18 і старші	6	32	І розряд – 80%, КМС – 20%

* За наявністю в групах спортсменів, що входять до складу збірної команди України з гандболу (основний склад, кандидати, резерв), тижневе навантаження може бути збільшено до 36 годин.

У ШВСМ групи СБП, ГПВД читаються за старою назвою.

**Режим навчально-тренувальної роботи і наповнювання груп для
спеціальних навчальних закладів спортивного профілю з
*ГАНДБОЛУ***

Рік навчання (клас)	Учнів у групі (кількість)	Режим навчально- тренувальної роботи на тиждень (години)	Вимоги до спортивної підготовки на початок та кінець навчального року	
			початок	кінець
8 клас	8	24	I юн. розряд	
9 клас	8	24	III розряд	
10 клас	6	27	II розряд	II розряд
11 клас	4	32	II розряд	I розряд
I курс	4	36	KMC	KMC
II курс	4	36	KMC	KMC

*Д. Григорій
Макаренко* *ЖКБ*

ТИПОВИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПЛАН
з видів спорту для спеціалізованих навчальних закладів спортивного профілю на 2012 - 2016 навчальні роки

Вид спорту	Кількість годин тижневого навантаження навчально-тренувальної роботи для учнів (студентів) / мінімальна наповненість навчально- тренування, груп	Вимоги до спортивної підготовленості														
		6	7	8	9	10	11	I	II	III	6	7	8	9	10	11
1. Бадміnton	24/6 27/4 32/3 32/2 32/2 36/2							ІІ	І	І	KMC	KMC	MC	MC	MC	MC
2. Баскетбол (юн.)	24/8 24/8 27/6 32/6 36/4 36/4					І ЮН	ІІІ	ІІ	І	І	І	І	І	І	І	KMC
3. Баскетбол (дів.)	24/8 24/8 27/6 32/6 36/4 36/4					І ЮН	ІІІ	ІІ	І	І	І	І	І	І	І	KMC
4. Бейсбол	24/6 24/6 27/6 32/4 32/4 32/4					ІІ	ІІ	ІІ	ІІ	ІІ	KMC	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
5. Бокс	24/8 27/6 32/4 32/2 32/2 32/2					І ЮН	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC				
6. Боротьба вільна	24/8 24/8 27/6 32/4 32/2 32/2					ІІН	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
7. Боротьба греко-римська	24/8 24/8 27/6 32/4 32/2 32/2					ІІН	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
8. Важка атлетика	24/8 27/6 27/4 32/4 32/2 36/2					ІІН	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
9. Витяглий спорт	24/6 24/6 27/4 32/3 32/3 32/3					ІІ	ІІ	ІІ	ІІ	ІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
10. Велосування академ.	24/6 24/6 27/4 32/4 32/2 36/2					ІІН	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
11. Велосування на бік	24/4 24/4 27/4 32/3 32/2 36/2					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
12. Велоспорт-шосе	24/6 24/6 27/5 32/2 32/2 32/2					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
13. Велоспорт-трек	24/6 24/6 27/5 32/2 32/2 32/2					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
14. Велоспорт-маунтенбайк	24/8 24/8 27/6 32/4 32/4 32/4					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
15. Водне поло (юн., дівч.)	24/8 24/8 27/6 32/6 36/4 36/4					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
16. Волейбол (юн.)	24/8 24/8 27/6 32/6 36/4 36/4					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
17. Волейбол (дів.)	24/8 24/8 27/6 32/4 36/4 36/4					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
18. Гандбол (юн.)	24/8 24/8 27/6 32/4 36/4 36/4					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC
19. Гандбол (дів.)	24/8 24/8 27/6 32/4 36/4 36/4					ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	ІІІ	І-ІМС	KMC	KMC	KMC	KMC	MC